

Ročník 1984

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 24

Vydána dne 28. listopadu 1984

Cena Kčs 2,60

OBSAH:

117. Vyhláška federálního ministerstva dopravy, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 139/1980 Sb., o vytěžování silničních nákladních vozidel, ve znění vyhlášky č. 77/1982 Sb.
118. Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky o financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky
119. Vyhláška federálního ministerstva vnitra, kterou se provádí zákon o občanských průkazech
120. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu a Protokolu k ní

117

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva dopravy

ze dne 8. listopadu 1984,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 139/1980 Sb., o vytěžování silničních nákladních vozidel, ve znění vyhlášky č. 77/1982 Sb.

Federální ministerstvo dopravy stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 57 zákona č. 68/1979 Sb., o silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva dopravy č. 139/1980 Sb., o vytěžování silničních nákladních vozidel, ve znění vyhlášky č. 77/1982 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 zní:

„§ 1

(1) Organizace, která vlastním jménem provádí dopravu (dále jen „provozovatel dopravy“), smí nákladním vozidlem o užitečné hmotnosti 1,5 t a vyšší (dále jen „vozidlo“) provést na vzdálenost přesahující v jednom směru 50 km dopravu jen,

a) je-li vozidlo v obou směrech jízdy vytíženo nákladem, a to valníkové vozidlo nejméně na

70 %, sklápěčkové a univerzální skříňové vozidlo na 55 % své užitečné hmotnosti nebo ložného prostoru, nebo

b) nebylo-li docíleno obousměrného vytížení vozidla ani postupem stanoveným v § 3 a 4.

(2) Přepravu nákladů mezi místy (územními obvody) určenými a oznámenými krajským národním výborem v Přepravním a tarifním věstníku smějí provádět jen organizace Československé státní automobilové dopravy.“

2. V § 2

a) písmeno c) zní:

„c) přepravy prováděné organizacemi Československé státní automobilové dopravy v přepravních systémech,“

b) písmeno d) zní:

„d) opakující se přepravy věcí z téhož místa do různých míst určené oblasti (rozvoz) a z různých míst určené oblasti do téhož místa (svoz) podle dohodnutého nebo stanoveného časového plánu; příslušné ústřední orgány jsou povinny zajišťovat koordinaci těchto přeprav,“

c) písmeno e) zní:

„e) přepravy prováděné v nákladní taxislužbě,“

d) písmeno f) zní:

„f) přepravu živých zvířat, věcí podléhajících rychlé zkáze, jejichž záruční doba nedosahuje tří dnů ode dne výroby, a zemědělských výrobků z prvovýroby,“

e) v písmenu g) se vypouští věta za středníkem,

f) v písmenu i) se doplňují na konci slova „a z opraven“,

g) v písmenu j) se doplňují na konci slova „a při provádění údržby železničních tratí a železničních zařízení,“.

3. § 2 se doplňuje písmeny m) a n), která zní:

„m) přepravy výbušin, přepravy potravinářského zboží a přepravy věcí, které z hlediska hygienických a veterinárních předpisů vyžadují před provedením další přepravy speciální vyčistění nebo desinfekci vozidla,

n) jízdu vozidla delší než 50 km provedenou mezi místem vykládky a místem další nakládky, pokud podíl této vzdálenosti na celkové vzdálenosti ujeté vozidlem v obou směrech nepřesáhne 20 %.“

4. V § 3

a) v odstavci 1 se slova „Provozovatel dopravy, který hodlá provést dopravu uvedenou v § 1 vozidlem, které má ve správě, vlastnictví nebo užívání (dále jen „provozovatel dopravy“) nahrazují slovy „Provozovatel dopravy, který hodlá provést vozidlem dopravu na vzdálenost přesahující v jednom směru 50 km, při níž nejsou splněny podmínky stanovené v § 1 odst. 1 písm. a)“,

b) odstavec 4 se vypouští.

5. V § 4 se vypouští odstavec 5.

6. V § 13 odst. 1 první větě se vypouštějí slova „v jednotlivých případech“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1985.

Ministr:

Ing. Blažek v. r.

118

VYHLÁŠKA

**federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky
a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky**

ze dne 31. října 1984

o financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky

Federální ministerstvo financí podle § 391 odst. 1 písm. a) bod 2 a písm. b) hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., v úplném znění vyhlášeném pod č. 45/1983 Sb. a § 28 písm. d) a e) zákona č. 134/1970 Sb., o pravidlech státního rozpočtu československé federace a o zásadách hospodaření s rozpočtovými prostředky státních rozpočtů federace a republik (rozpočtová pravidla), ministerstvo financí České socialistické republiky podle § 39 odst. 2 zákona České národní rady č. 60/1971 Sb., o pravidlech státního rozpočtu České socialistické republiky a o hospodaření s rozpočtovými prostředky (rozpočtová pravidla republiky) a ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona Slovenské národní rady č. 32/1971 Sb., o pravidlech státního rozpočtu Slovenské socialistické republiky a o hospodaření s rozpočtovými prostředky (rozpočtová pravidla), po projednání se Státní komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj podle § 53 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, ve znění zákona č. 115/1983 Sb., stanoví:

§ 1

Předmět a rozsah úpravy

[1] Tato vyhláška upravuje způsob tvorby a používání zdrojů k financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky ve státních socialistických organizacích,¹⁾ koncernových podnicích, koncernových účelových organizacích a organizacích zahraničního obchodu (dále jen „organizace“).

[2] Podnikem se pro účely této vyhlášky rozumí státní hospodářská organizace uspořádaná do výrobní hospodářské jednotky, koncernový podnik, koncernová účelová organizace a státní hospodář-

ská organizace přímo řízená ústředním orgánem nebo národním výborem.

[3] Hospodářskou organizací se pro účely této vyhlášky rozumí státní hospodářská organizace, koncernový podnik, koncernová účelová organizace a organizace zahraničního obchodu.

Neinvestiční výdaje na rozvoj vědy a techniky

§ 2

[1] Neinvestičními výdaji na rozvoj vědy a techniky jsou výdaje na

- řešení úkolů plánu rozvoje vědy a techniky nebo jeho částí nebo na přípravu úkolů plánu rozvoje vědy a techniky (dále jen „úkol plánu rozvoje vědy a techniky“),
- úplatné nabytí průmyslových práv a výrobně technických poznatků ze zahraničí²⁾ pro budoucí výrobu nebo provoz,
- úplatné nabytí nehmotných výsledků vyřešených úkolů plánu rozvoje vědy a techniky od jiných organizací,
- přípravu realizace výsledků úkolů plánu rozvoje vědy a techniky, průmyslových práv a výrobně technických poznatků,
- další neinvestiční potřeby rozvoje vědy a techniky.

[2] Výdaji na úkoly plánu rozvoje vědy a techniky jsou výdaje na práce zabezpečující tyto úkoly prováděné dodavatelsky nebo ve vlastní režii včetně výdajů na

- pořízení přístrojů, strojů, zařízení, popřípadě dočasných staveb³⁾ pro řešení jednoho úkolu plánu rozvoje vědy a techniky,
- nákup kompletačních součástí pro vyvíjený nový výrobek⁴⁾ nebo zařízení a na úpravy

¹⁾ § 27 a 62 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., v úplném znění vyhlášeném pod č. 45/1983 Sb.

²⁾ § 1 vyhlášky federálního ministerstva zahraničního obchodu a federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 64/1980 Sb., o postupu při nakládání průmyslovými právy a výrobně technickými poznatky ve vztahu k zahraničí.

³⁾ § 1 vyhlášky federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 85/1978 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebním řádu.

⁴⁾ § 11 vyhlášky Federálního cenového úřadu, Českého cenového úřadu a Slovenského cenového úřadu č. 137/1973 Sb., o cenách, ve znění vyhlášky č. 73/1978 Sb. a č. 160/1980 Sb.

standardních strojů, tvořících součást vyvíjeného výrobku nebo zařízení,

- c) výrobky nebo práce vznikající při vývoji nebo vyzkoušení nového výrobku a zařízení nebo při ověřování nové technologie v počtu a rozsahu nezbytném pro vyzkoušení.

[3] Pracemi na úkolech plánu rozvoje vědy a techniky prováděnými ve vlastní režii jsou práce prováděné realizátorem.⁵⁾ Práce prováděné při řešení úkolů státního a resortního plánu rozvoje vědy a techniky a práce prováděné podniky uspořádanými do výrobní hospodářské jednotky, financované z fondu technického rozvoje výrobní hospodářské jednotky, se považují za práce prováděné dodavatelsky.

[4] Výdaj na úplatné nabytí průmyslových práv a výrobně technických poznatků ze zahraničí jsou úhrady prováděné jednorázově nebo v dílčích splátkách a dále úhrady za technickou pomoc a školení pracovníků, pokud jsou předmětem sjednané licenční smlouvy.²⁾ Těmito výdaji nejsou licenční poplatky hrazené při výrobě nebo odbytu nebo hrazené jinými formami.

[5] Výdaj na nabytí nehmotných výsledků vyřešených úkolů plánu rozvoje vědy a techniky⁶⁾ jsou úhrady za nabytí těchto výsledků od jiných organizací, které jsou jimi oprávněny nakládat.

[6] Výdaj na přípravu realizace výsledků úkolů plánu rozvoje vědy a techniky, průmyslových práv a jiných výrobně technických poznatků jsou vícenáklady spojené s ověřováním nového výrobku nebo nové technologie ve výrobě, nejvýše však do jejich plánované výše. Plánovanou výší vícenákladů je rozdíl mezi náklady plánovanými na výrobu v etapě ověřování a náklady plánovanými na běžnou výrobu; rozsah těchto vícenákladů musí být uveden v příslušném plánu rozvoje vědy a techniky.

[7] Výdaj na další neinvestiční potřeby rozvoje vědy a techniky jsou výdaje na přípravu úkolů plánu rozvoje vědy a techniky, práce prováděné pracovišti soustavy vědeckých, technických a ekonomických informací, práce prováděné vedoucími pracovišti vědeckotechnického rozvoje, práce spojené s vědeckotechnickou spoluprací se zahraničím, jakož i výdaje spojené s výrobou odborných filmů a úhrady dalších neinvestičních nákladů, pokud jsou k nim orgány nebo organizace povinny nebo oprávněny podle právních předpisů nebo na základě usnesení vlády.

§ 3

[1] Z neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky lze pořizovat též

- a) přístroje, stroje a zařízení včetně nezbytných stavebních úprav k trvalému řešení úkolů plánu rozvoje vědy a techniky pouze u hospodářských organizací, které zřizují fondy technického rozvoje a u hospodářských organizací výzkumné a vývojové základny,

- b) přístroje, stroje a zařízení včetně nezbytných stavebních úprav pro realizaci vyřešených úkolů plánu rozvoje vědy a techniky, průmyslových práv a výrobně technických poznatků ze zahraničí u všech hospodářských organizací, avšak výhradně se souhlasem nadřízeného ústředního orgánu.

[2] Předměty charakteru základních prostředků⁷⁾ pořízené podle předchozího odstavce a financované ze zdrojů organizace, která je bude používat, se u ní do základních prostředků převádějí bezplatně ve lhůtách a ocenění stanovených zvláštním předpisem.⁸⁾

§ 4

Zdroje k financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky

[1] Neinvestiční výdaje na rozvoj vědy a techniky financují

- a) hospodářské organizace, které zřizují fondy technického rozvoje, na úrovni podniků nebo výrobních hospodářských jednotek ze zdrojů těchto fondů. Pokud výrobní hospodářská jednotka, která zřizuje fond technického rozvoje, rozhodne, že podniky nebo některé z nich fond technického rozvoje nezřizují, hradí všechny neinvestiční výdaje uvedené v § 2 odst. 1, popřípadě v § 3 těmito podnikům, s výjimkou organizací výzkumné a vývojové základny, ze zdrojů svého fondu technického rozvoje; při úhradě výdajů na řešení úkolů plánu rozvoje vědy a techniky těmito podnikům se použije ustanovení § 2 odst. 3 druhá věta,
- b) hospodářské organizace, které nezřizují fondy technického rozvoje, z neinvestičních nákladů,
- c) příspěvkové organizace z neinvestičních nákladů, na které jim může být poskytnut příspěvek ze státního rozpočtu,
- d) rozpočtové organizace ze svého rozpočtu a kromě rozpočtu

1. ústřední orgány z resortních fondů technického rozvoje, ministerstva lesního a vodního hospodářství i ze zdrojů stanovených zvláštním opatřením a federální ministerstvo

⁵⁾ § 4 vyhlášky federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 181/1982 Sb., o základních podmínkách dodávky k zabezpečení vědeckotechnického rozvoje.

⁶⁾ § 26 vyhlášky č. 181/1982 Sb.

⁷⁾ § 2 vyhlášky federálního ministerstva financí a předsedy Státní banky československé č. 162/1980 Sb., o financování reprodukce základních prostředků.

⁸⁾ Směrnice federálního ministerstva financí k účtově osnově pro hospodářské organizace čj. XV/19 150/80 k účtu 010 — Základní prostředky, registrované v částce 13/1981 Sb.

dopravy pro organizace železniční dopravy
1 z oborového fondu technického rozvoje,

2. vysoké školy 1 ze zdrojů stanovených zvláštním předpisem.⁹⁾

(2) Hospodářským organizacím může Státní banka československá poskytnout k doplnění zdrojů financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky úvěr.¹⁰⁾

(3) Výdaje na úkoly státního plánu rozvoje vědy a techniky se financují podílově nebo plně ze státních rozpočtů, přičemž ze státního rozpočtu federace se financují neinvestiční výdaje na řešení úkolů státních programů technického rozvoje.¹¹⁾

(4) K financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky mohou organizace sdružovat prostředky podle zvláštního předpisu.¹²⁾

§ 5

Používání zdrojů k financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky

(1) Ústřední orgány a organizace mohou použít zdrojů na financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky, pokud jsou předmětem schváleného plánu, a u prací prováděných dodavatelsky vznikl hospodářský závazek k zabezpečení vědeckotechnického rozvoje nebo byla uzavřena licenční smlouva²⁾ a byl-li pro řešení úkolů plánu rozvoje vědy a techniky, v případech stanovených právními předpisy, schválen limit velkoobchodní ceny budoucího výrobku nebo nákladový limit budoucí technologie.

(2) U prací prováděných dodavatelsky může řešitel³⁾ v rámci řešeného úkolu plánu rozvoje vědy a techniky vyvinout nový výrobek nebo zařízení, k jejichž předání není vázán, pouze s písemným souhlasem orgánu nebo organizace, z jehož zdrojů se úkoly plánu rozvoje vědy a techniky financují a u prací zařazených do úkolů státního plánu rozvoje vědy a techniky se souhlasem koordinačního ústředního orgánu;¹³⁾ tento ústřední orgán nebo organizace může hradit výdaje s tímto výrobkem nebo zařízením spojené v rámci výdajů na úkol plánu rozvoje vědy a techniky, při jehož řešení byly nový výrobek nebo zařízení vyvinuty.

(3) Výdaji na řešení úkolů plánu rozvoje vědy a techniky jsou úhrady:

a) velkoobchodních cen za práce provedené dodavatelsky,

b) vnitropodnikových cen za práce provedené ve vlastním režii.

Příjmy za výsledky řešení úkolů plánu rozvoje vědy a techniky

§ 6

(1) Příjmy za výsledky řešení úkolů plánu rozvoje vědy a techniky jsou

a) příjmy z realizace nehmotných výsledků vyřešených úkolů plánu rozvoje vědy a techniky od organizací,

b) příjmy za realizované práce a výkony při ověřování nové technologie, pokud byly financovány v rámci úhrad úkolů plánu rozvoje vědy a techniky,

c) příjmy za použitelné předměty, které

1. byly vyvinuty nebo vznikly při vývoji nebo individuálním vyzkoušení nového výrobku a zařízení nebo při ověřování nové technologie a byly financovány v rámci úhrad úkolů plánu rozvoje vědy a techniky,

2. nejsou pro další průběh řešení úkolu plánu rozvoje vědy a techniky potřebné nebo které zbyly po jeho ukončení.

(2) Nehmotné výsledky vyřešených úkolů plánu rozvoje vědy a techniky se organizacím, které se na jejich financování podílely, poskytují bezplatně; to platí i pro předávání nehmotných výsledků vyřešených úkolů plánu rozvoje vědy a techniky všem podnikům uspořádaným do výrobní hospodářské jednotky, která se na financování úkolů plánu rozvoje vědy a techniky podílela a pro předávání těchto výsledků rozpočtovým a příspěvkovým organizacím, pokud byly tyto práce zařazeny do státního plánu rozvoje vědy a techniky.

(3) Výši příjmu za první úplné předání nehmotného výsledku vyřešeného úkolu státního plánu rozvoje vědy a techniky, pokud se na jeho financování nepodílel realizátor nebo jeho nadřízená výrobní hospodářská jednotka, stanoví koordinační ústřední orgán na základě výdajů a přínosů vyřešeného úkolu při jeho ukončení. V ostatních případech výši příjmu za úplné předání nehmotného výsledku vyřešeného úkolu plánu rozvoje vědy a techniky organizacím, které se na jeho financování nepodílely, stanoví organizace oprávněná nakládat výsledkem řešení.

(4) Z příjmů uvedených v odstavci 3 přísluší organizaci oprávněně nakládat výsledkem řešení,

⁹⁾ § 67 odst. 2 zákona č. 39/1980 Sb., o vysokých školách.

¹⁰⁾ Vyhláška předsedy Státní banky československé č. 158/1975 Sb., o poskytování úvěrů.

¹¹⁾ § 4 písm. d) zákona č. 134/1970 Sb., o pravidlech státního rozpočtu československé federace a o zásadách hospodaření s rozpočtovými prostředky státních rozpočtů federace a republik (rozpočtová pravidla).

¹²⁾ Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 151/1978 Sb., o sdružování prostředků socialistických organizací, ve znění vyhlášky č. 15/1984 Sb.

¹³⁾ Jednotné metodické pokyny Státní plánovací komise a federálního ministerstva financí pro vypracování návrhu plánu na léta 1981—1985 a návrhu prováděcího plánu na rok 1981, registrované v částce 18/1980 Sb.

pokud je řešitelem úkolu plánu rozvoje vědy a techniky a na jeho financování se nepodílela, 10 % z těchto příjmů, které jsou součástí jejich tržeb.

(5) Použitelné předměty podle odstavce 1 písm. c) (dále jen „použitelné předměty“) jsou předměty, které mají charakter zásob¹⁴⁾ nebo základních prostředků a jsou použitelné pro další činnost organizací, které se na řešení úkolů plánu rozvoje vědy a techniky podílejí (řešením, financováním apod.) nebo jsou použitelné pro realizaci.

(6) Použitelné předměty, s výjimkou předmětů postupné spotřeby v používání, které jsou součástí nákladů úkolu plánu rozvoje vědy a techniky a do zásob se nepřevádějí, se podle svého charakteru převádějí do zásob nebo do základních prostředků běžně, a to ke dni, kdy nejsou pro další průběh řešení úkolu plánu rozvoje vědy a techniky potřebné, nejpozději do konce měsíce následujícího po tomto dni a předměty, které zbyly po ukončení řešení a mají charakter základních prostředků, nejpozději do dvanácti měsíců po ukončení těchto prací.

(7) Použitelné předměty charakteru základních prostředků se převádějí organizacím, které se na financování úkolů plánu rozvoje vědy a techniky podílely, do základních prostředků bezplatně; to platí i pro jejich převod podnikům uspořádaným do výrobní hospodářské jednotky, která se na financování úkolu plánu rozvoje vědy a techniky podílela a pro jejich převod rozpočtovým a příspěvkovým organizacím, pokud byly tyto práce zařazeny do úkolů státního plánu rozvoje vědy a techniky. Při sdružování prostředků se organizace dohodnou ve smlouvě o sdružení prostředků, která z nich tyto předměty převezme; u úkolů státního plánu rozvoje vědy a techniky je třeba souhlasu koordinačního ústředního orgánu. Při financování těchto prací ze zdrojů výrobní hospodářské jednotky určí tento podnik výrobní hospodářská jednotka.

(8) Příjmy za použitelné předměty převáděné jiným organizacím nebo do státního rozpočtu snižuje předávající organizace o své výdaje spojené s tímto předáním, pokud již nejsou zahrnuty do nákladů na řešení úkolu plánu rozvoje vědy a techniky. To platí i pro příjmy za nepoužitelné předměty zbylé po ukončení úkolu plánu rozvoje vědy a techniky.

§ 7

(1) Příjmy za výsledky řešení úkolů plánu rozvoje vědy a techniky, po odpočtu částky podle § 6 odst. 4, se převedou do těch zdrojů, ze kterých byly tyto práce financovány; jestliže byly financovány z více zdrojů, převedou se v poměru, v jakém se zdroje na financování podílely, pokud se organizace ve smlouvě o sdružení prostředků nedohodnou jinak. Do státního rozpočtu se však pří-

jmy odvedou ve výši skutečného podílu státního rozpočtu na financování těchto prací.

(2) Organizace, u nichž byly realizovány příjmy za výsledky řešení úkolu plánu rozvoje vědy a techniky a které v souvislosti s tím jsou povinny provést převod peněžních prostředků jiným organizacím, popřípadě odvod peněžních prostředků do příslušného státního rozpočtu, jsou povinny tak učinit nejpozději do pěti pracovních dnů po uplynutí lhůty pro odeslání účetních výkazů za příslušný měsíc, v němž byly příjmy realizovány. To platí i pro převody příjmů za použitelné předměty převedené do zásob včetně předmětů charakteru základních prostředků použitelných pro realizaci. Pokud se příjmy za realizované práce a výkony při ověřování nové technologie [§ 6 odst. 1 písm. b)], popřípadě příjmy za použitelné předměty opakují, mohou být peněžní prostředky převáděny čtvrtletně.

(3) Odvody peněžních prostředků z příjmů za výsledky řešení úkolů státního plánu rozvoje vědy a techniky provádějí do příslušného státního rozpočtu a jiným organizacím koordinační pracoviště.¹³⁾

§ 8

Tvorba fondu technického rozvoje

(1) Fond technického rozvoje výrobní hospodářské jednotky a fondy technického rozvoje podniků se zřizují v souladu se stupněm integrace řízení rozvoje vědy a techniky výrobní hospodářské jednotky; k financování úkolů plánu rozvoje vědy a techniky se zřizují podle toho, kdo je realizátorem těchto úkolů.

(2) Resortní fondy technického rozvoje zřizují ústřední orgány a krajské národní výroby k financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky, pokud jsou předmětem resortního plánu.

(3) Fondy technického rozvoje nezřizují

- a) organizace výzkumné a vývojové základny a organizace zahraničního obchodu,
- b) organizace, u kterých není inovační potřeba soustavná a plynulá; o tom, které organizace fondy technického rozvoje nezřizují, rozhodne příslušný nadřízený orgán.

(4) Fond technického rozvoje podniku se tvoří

- a) příspěvkem z nákladů vlastní hospodářské činnosti ve výši stanovené normativem,
- b) příjmy za výsledky řešení úkolu plánu rozvoje vědy a techniky,
- c) příspěvkem na sdružování prostředků na rozvoj vědy a techniky,¹²⁾
- d) účelovými dotacemi z fondů technického rozvoje výrobní hospodářské jednotky, u podniků řízených národními výbory příspěvkem z rezervních fondů národních výborů,

¹⁴⁾ § 3 vyhlášky federálního ministerstva financí č. 164/1980 Sb., o financování oběžných prostředků.

- e) příspěvkem z fondu škod a zábran orgánů pojištnictví,
- f) přidělem z rozdělení zisku.

(5) Fond technického rozvoje výrobní hospodářské jednotky se tvoří

- a) příspěvkem z nákladů vlastní hospodářské činnosti a příspěvkem z nákladů hospodářské činnosti podniků uspořádaných do výrobní hospodářské jednotky ve výši stanovené normativem, s výjimkou organizací výzkumné a vývojové základny, popřípadě podle rozhodnutí výrobní hospodářské jednotky i dalších podniků uspořádaných do výrobní hospodářské jednotky,
- b) příjmy za výsledky řešení úkolů plánu rozvoje vědy a techniky,
- c) příspěvkem na sdružování prostředků na rozvoj vědy a techniky,¹²⁾
- d) příspěvkem z fondu škod a zábran orgánů pojištnictví,
- e) přidělem z rozdělení centralizovaného zisku.

(6) Resortní fond technického rozvoje se tvoří

- a) odvodem z fondů technického rozvoje výrobních hospodářských jednotek ve výši a lhůtě určené ústředním orgánem a příspěvkem z nákladů hospodářské činnosti podniků přímo řízených ústředními orgány ve výši stanovené normativem, s výjimkou organizací výzkumné a vývojové základny, popřípadě podle rozhodnutí ústředního orgánu i dalších podniků jím přímo řízených; u krajských národních výborů se tvoří obdobně jako u příspěvků podniků přímo řízených ústředními orgány,
- b) příjmy za výsledky řešení úkolů plánu rozvoje vědy a techniky,
- c) příspěvkem na sdružování prostředků na rozvoj vědy a techniky,¹²⁾
- d) příspěvkem z fondu škod a zábran orgánů pojištnictví,
- e) mimořádným příspěvkem z rozpočtu ústředního orgánu, u ministerstev lesního a vodního hospodářství též z prostředků státního fondu vodního hospodářství.

(7) Tvorba fondů technického rozvoje příspěvkem z nákladů stanovená normativem je závazná; provádí se měsíčně podle plánovaného objemu ukazatele stanoveného jako základ pro výpočet této normativní tvorby a neupravuje se podle skutečného plnění ukazatele.

(8) K urychlení rozvoje vědy a techniky a k záměnam forem vědeckotechnického pokroku mohou organizace doplňovat fondy technického rozvoje z rozdělení skutečně vytvořeného zisku po provedených odvodech do státního rozpočtu, do rozpočtů národních výborů a do státních fondů a po přidělech obrátovému fondu a investičnímu fondu, podniky uspořádané do výrobní hospodářské

jednotky též po odvodech výrobní hospodářské jednotce; jsou však povinny je doplňovat, pokud vytvořené zdroje jsou nižší než jejich potřeba a k doplnění chybějících zdrojů nebyl poskytnut bankovní úvěr, popřípadě nebylo použito dočasné finanční výpomoci z rezervního fondu nadřízeného orgánu.

(9) Mimořádný příspěvek z rozpočtu ústředního orgánu do resortního fondu technického rozvoje se poskytuje zejména k úhradě nákladů na činnost vedoucích pracovišť vědeckotechnického rozvoje a pracovišť soustavy vědeckých, technických a ekonomických informací s meziodvětvovou působností.

(10) Peněžní prostředky fondů technického rozvoje organizací se mohou vést na běžných účtech u Státní banky Československé; peněžní prostředky resortních fondů technického rozvoje se vedou na samostatných účtech u Státní banky Československé.

§ 9

Používání fondů technického rozvoje

(1) Fond technického rozvoje podniku se používá

- a) k financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky včetně podílového financování úkolů státního plánu rozvoje vědy a techniky,
- b) k poskytování příspěvků na sdružování prostředků na rozvoj vědy a techniky.¹²⁾

(2) Fond technického rozvoje výrobní hospodářské jednotky se používá

- a) k financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky včetně podílového financování úkolů státního plánu rozvoje vědy a techniky,
- b) k poskytování příspěvků na sdružování prostředků na rozvoj vědy a techniky,¹²⁾
- c) k poskytování účelových dotací do fondů technického rozvoje podniků, které neodvádějí příspěvek do fondu technického rozvoje výrobní hospodářské jednotky, způsobem, ve výši a lhůtách stanovených výrobní hospodářskou jednotkou,
- d) k odvodu do resortního fondu technického rozvoje.

(3) Resortní fond technického rozvoje se používá

- a) k financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky a u ústředních orgánů, které neřídí výrobní hospodářské jednotky, též k účelům, pro něž jsou zřizovány fondy technického rozvoje výrobních hospodářských jednotek,
- b) k poskytování příspěvků na sdružování prostředků na rozvoj vědy a techniky.¹²⁾

(4) Zůstatky fondů technického rozvoje se v plné výši převádějí do následujícího roku.

(5) Záporné zůstatky fondů technického rozvoje organizací koncem roku mohou vznikat maximálně do výše poskytnutého a dosud nesplaceného bankovního úvěru, popřípadě dočasné finanční výpomoci z rezervního fondu nadřízeného orgánu. Záporné zůstatky těchto fondů se likvidují postupnou tvorbou zdrojů v dalších obdobích při současném splácení bankovního úvěru, popřípadě dočasné finanční výpomoci z rezervního fondu nadřízeného orgánu; resortní fond technického rozvoje nesmí vykazovat záporný zůstatek.

(6) Převody z fondů technického rozvoje do jiných fondů nejsou dovoleny.

§ 10

Financování úkolů státního plánu rozvoje vědy a techniky

(1) Prostředky státního rozpočtu určené k podílovému nebo plnému financování úkolů státního plánu rozvoje vědy a techniky zabezpečuje koordinační ústřední orgán¹³⁾ ve svém rozpočtu nebo v rozpočtu podřízené rozpočtové organizace.

(2) Výši rozpočtových prostředků k financování úkolů státního plánu rozvoje vědy a techniky, jakož i podmínky a dobu, po kterou se úkoly státního plánu rozvoje vědy a techniky hradí ze státního rozpočtu, stanoví příslušná komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj.¹⁵⁾

(3) Úkoly státního plánu rozvoje vědy a techniky a jejich části plně financované ze státního rozpočtu se hradí z rozpočtového účtu a státní úkoly podílově financované ze zvláštního běžného účtu; na tento účet se procentními podíly určenými pro tento úkol jako celek převádějí prostředky z podílových zdrojů a současně rozpočtové prostředky z rozpočtového účtu.

(4) Pokud koordinační ústřední orgán pověří některou hospodářskou nebo příspěvkovou organizací ve své působnosti funkcí koordinačního pracoviště, je tato organizace oprávněna i k čerpání rozpočtových prostředků podle odstavce 3.

(5) Podnikům řízeným národními výbory, pokud řeší úkoly plánu rozvoje vědy a techniky financované ze státního rozpočtu, se poskytují prostředky v financování těchto prací ze státního rozpočtu v průběhu roku.

(6) Prostředky státních rozpočtů určené k financování úkolů státního plánu rozvoje vědy a techniky se mohou čerpat nejpozději do šedesáti kalendářních dnů ode dne ukončení těchto prací, pokud zvláštní předpisy¹⁶⁾ nestanoví jinak.

§ 11

Neinvestiční výdaje na obdobné činnosti a jejich financování

(1) Neinvestičními výdaji na obdobné činnosti jsou výdaje na práce prováděné dodavatelsky nebo ve vlastní režii

a) práce standardizační, které jsou předmětem plánu standardizace,¹³⁾

b) práce typizační ve výstavbě a práce spojené s vypracováváním úkolů experimentálního ověřování ve výstavbě, pokud jsou předmětem plánu projektových prací neinvestiční povahy,¹⁷⁾

c) práce ve vynálezcství a zlepšovatelství podle zvláštních předpisů,¹⁸⁾ zejména rozpracování, vyzkoušení a rozšiřování objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů.

(2) Neinvestiční výdaje na práce uvedené v předchozím odstavci financují ústřední orgány a organizace z neinvestičních nákladů, popřípadě ze svých rozpočtů (rozpočtové organizace), pokud tyto práce nejsou součástí úkolů plánu rozvoje vědy a techniky. Ustanovení § 5 odst. 3 platí obdobně.

§ 12

Sankce

(1) V případech nesprávné tvorby a nesprávného používání fondů technického rozvoje organizací, popřípadě neoprávněného používání rozpočtových prostředků, se postupuje podle zvláštních předpisů.¹⁹⁾

(2) Za neprovedené nebo opožděné převody peněžních prostředků jiným organizacím, odvody peněžních prostředků do státního rozpočtu nebo do rozpočtu národních výborů, které souvisejí s realizovanými příjmy za úkoly plánu rozvoje vědy a techniky, jsou organizace, u nichž příjmy vznikly a které je měly provést, povinny zaplatit z částek nepřevezených nebo neodvedených penále do státního rozpočtu nebo do rozpočtů národních výborů ve výši 0,1 % za každý den prodlení.

¹⁵⁾ § 52 písm. f) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, ve znění zákona č. 115/1983 Sb.

¹⁶⁾ Např. vyhláška federálního ministerstva financí č. 154/1975 Sb., o fakturování a placení dodávek neinvestiční povahy.

¹⁷⁾ Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 95/1977 Sb., o typizaci ve výstavbě. Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 79/1973 Sb., o experimentálním ověřování ve výstavbě.

¹⁸⁾ Zákon č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech.

¹⁹⁾ § 73 odst. 1 písm. b) nařízení vlády ČSSR č. 161/1980 Sb., o finančním hospodaření výrobních hospodářských jednotek a podniků, popřípadě § 16 odst. 2 zákona č. 134/1970 Sb., o pravidlech státního rozpočtu československé federace a o zásadách hospodaření s rozpočtovými prostředky státních rozpočtů federace a republik (rozpočtová pravidla).

§ 13

Výjimky a odchylky

(1) Federální ministerstvo financí může na žádost příslušného ústředního orgánu povolit výjimky pro jednotlivé organizace řízené orgány federace z ustanovení § 3, 4, 6, 7, 8, 9, 11 a 12. Při povolování výjimek z ustanovení § 8 postupuje federální ministerstvo financí v dohodě se Státní plánovací komisí. Ministerstva financí republik mohou obdobně povolit výjimky ze stejných ustanovení pro organizace řízené orgány republik; při poskytování výjimek hospodářským organizacím, kromě organizací řízených národními výbory, a výjimek z ustanovení § 12, postupují v dohodě s federálním ministerstvem financí. Při povolování výjimek z ustanovení § 8 postupují ministerstva financí republik též v dohodě s příslušnou plánovací komisí.

(2) Federální ministerstvo financí může upravit odchylně tvorbu a používání zdrojů k financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky zvláštní části plánu rozvoje vědy a techniky a

v dohodě s příslušným ministerstvem financí republiky též státních socialistických organizací v odvětví zemědělství.

(3) Výjimky a odchylky podle odstavců 1 a 2 mohou být povoleny pouze po projednání s příslušnou komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj.

§ 14

Ustanovení zrušovací

(1) Zrušuje se vyhláška federálního ministerstva financí č. 163/1980 Sb., o financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky.

(2) Dnem nabytí účinnosti této vyhlášky pozbývají platnost výjimky povolené podle vyhlášky federálního ministerstva financí č. 163/1980 Sb., o financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky.

§ 15

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1985.

Ministr financí
Československé socialistické
republiky:

Lér v. r.

Ministr financí
Slovenské socialistické
republiky:

Mišeje v. r.

Ministr financí
České socialistické
republiky:

Tlapák v. r.

119

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva vnitra

ze dne 12. listopadu 1984,

kterou se provádí zákon o občanských průkazech

Federální ministerstvo vnitra stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 2 a 13 zákona č. 75/1957 Sb., o občanských průkazech:

§ 1

Vydávání občanských průkazů

(1) Občanský průkaz vydává občanům Československé socialistické republiky (dále jen „občané“) starším 15 let okresní, obvodní nebo městská správa Sboru národní bezpečnosti (dále jen „okresní správa Sboru národní bezpečnosti“), v jejímž obvodu je občan hlášen k trvalému pobytu.

(2) Občanům, kteří v kalendářním roce dovrší 15 let věku, mohou být občanské průkazy vydány i před dosažením tohoto věku, jsou-li předávány hromadně, slavnostním způsobem.

(3) Občanský průkaz se nevydává:

- a) vojákům z povolání Československé lidové armády a občanům po dobu výkonu vojenské základní (náhradní) služby; tito občané prokazují svou totožnost vojenskými průkazy. Osobní průkazy generálů, důstojníků a praporčíků Československé lidové armády nahrazují vojákům z povolání Československé lidové armády občanský průkaz,
- b) občanům, kteří se trvale zdržují v cizině; tito občané prokazují svou totožnost cestovními doklady,
- c) občanům zbaveným rozhodnutím soudu způsobilosti k právním úkonům.

Doklady potřebné k vydání občanského průkazu

§ 2

(1) Občan, který žádá o vydání občanského průkazu, je povinen okresní správě Sboru národní bezpečnosti předložit:

- a) rodný list (rodný a křestní list),
- b) doklad o stavu (oddací list, rozhodnutí soudu o rozvodu manželství nebo o prohlášení manželství za neplatné opatřené doložkou o práv-

ní moci, úmrtní list manžela nebo rozhodnutí soudu o prohlášení manžela za mrtvého opatřené doložkou o právní moci),

- c) rodné listy dětí (osvojců) mladších 15 let,
- d) dosavadní občanský průkaz nebo potvrzení o odevzdání, ztrátě nebo odcizení občanského průkazu, popřípadě doklad prokazující důvod k vydání občanského průkazu,
- e) dvě ostré, neretušované, netónované černobílé fotografie zhotovené z téhož negativu na hladkém, lesklém polokartónu o rozměru 3,5 cm X 4,5 cm, s dolním bílým okrajem širokým 0,5 cm, zobrazující občana ve tříčtvrtečním profilu, v občanském oděvu, bez pokrývky hlavy a bez brýlí s tmavými skly, výška obličejové části hlavy (od očí k bradě) minimálně 13 mm,
- f) doklad o rodném čísle,¹⁾ a je-li ženatý (vdaná), též doklad o rodném čísle manžela (například rodný list), neobsahuje-li toto rodné číslo některý z dokladů uvedených v ustanoveních písmen a) až d)

(2) Doklady uvedené v odstavci 1 písm. b), c) a d) se nevyžadují při vydávání prvního občanského průkazu občanům, kteří v kalendářním roce dosáhnou 15 let věku.

(3) Žádá-li o vydání nového občanského průkazu občan, který má občanský průkaz vydaný po 1. lednu 1955, předloží doklady uvedené v odstavci 1 písm. a), d), e) a f). Rodné listy dětí mladších 15 let předloží, jen neměl-li tyto děti zapsány v dosavadním občanském průkazu. Jestliže je důvodem k vydání nového občanského průkazu změna příjmení, jména nebo rodného čísla občana anebo občan současně žádá o vyznačení nového údaje, předloží i doklad o této změně nebo doklad potvrzující požadovaný nový údaj. Vzniknou-li pochybnosti o správnosti nebo úplnosti dokladů nebo v nich uvedených údajů, je občan povinen předložit nový doklad.

(4) Muži starší 19 let jsou při žádosti o vydání nového občanského průkazu povinni předložit k nahlédnutí vojenskou knížku nebo průkaz bran-

¹⁾ § 5 písm. b) a c) vyhlášky Federálního statistického úřadu č. 55/1976 Sb., o rodném čísle.

ce nebo průkaz o neschopnosti k vojenské činné službě. Příslušníci Pohraniční stráže ve služebním poměru a vojáci z povolání vojsk ministerstva vnitra předloží služební průkaz příslušníka Pohraniční stráže nebo vojáka z povolání vojsk ministerstva vnitra; výjimečně mohou předložit místo těchto dokladů potvrzení útvaru o trvání služebního poměru.

§ 3

(1) Na žádost okresní správy Sboru národní bezpečnosti je občan povinen předložit doklad o československém státním občanství, jestliže o jeho státním občanství vzniknou pochybnosti.²⁾

(2) Občan, který žádá o zápis středního, úplného středního nebo vysokoškolského vzdělání do občanského průkazu, je povinen předložit o tom příslušný doklad (například vysvědčení). Žádá-li občan o zápis titulu absolventa vysoké školy, je povinen předložit doklad o jeho získání (například diplom, doklad o složení rigorózní zkoušky). Při získání dvou nebo více titulů se před příjmením občana zapíše pouze jeden z těchto titulů; zbývající tituly se na žádost občana zapisují do rubriky „zvláštní záznamy“.

§ 4

(1) Vojáci z povolání Československé lidové armády, kteří při zániku služebního poměru žádají o vydání občanského průkazu, jsou povinni předložit osobní průkaz generála, důstojníka nebo praporčíka Československé lidové armády a rodný list (rodný a křestní list) k nahlédnutí a opsání příslušných údajů; současně jsou povinni předložit doklad prokazující zánik jejich služebního poměru a dvě fotografie uvedené v § 2 odst. 1 písm. e). Nejsou-li v uvedených osobních průkazech zapsány všechny potřebné údaje nebo jsou-li údaje neúplné anebo tito vojáci osobní průkazy nemají, jsou povinni předložit doklady uvedené v § 2 odst. 1.

(2) Žádají-li vojáci uvedení v odstavci 1 o zápis středního, úplného středního nebo vysokoškolského vzdělání nebo o zápis titulu absolventa vysoké školy do občanského průkazu, jsou povinni předložit doklady uvedené v § 3 odst. 2.

§ 5

(1) Občan, který nemůže předložit dosavadní občanský průkaz, ačkoliv mu již byl vydán, je povinen předložit potvrzení o vzniku, popřípadě o skončení pracovního nebo obdobného poměru, učebního, popřípadě členského poměru k výrobnímu družstvu nebo jednotnému zemědělskému družstvu (dále jen „pracovní poměr“), a to od všech organizací,³⁾ u nichž byl v pracovním poměru v posledních 12 měsících. Toto potvrzení nesmí být starší než sedm pracovních dnů. Občan, který není v pracovním poměru, avšak studuje, vykonává jako své hlavní zaměstnání činnost, která mu byla povolena národním výborem,⁴⁾ provozuje svobodné povolání, je v důchodu nebo v domácnosti, je povinen předložit doklad potvrzující tuto skutečnost (například potvrzení školy, národního výboru, kulturního fondu nebo umělecké agentury, popřípadě uměleckého svazu, rozhodnutí o přiznání důchodu, písemné prohlášení).

(2) Občan, který získal československé státní občanství jinak než narozením, je povinen předložit potvrzení příslušného orgánu⁵⁾ o hlášení trvalého pobytu na území Československé socialistické republiky.

(3) Občan, kterému byla vrácena způsobilost k právním úkonům, je povinen předložit rozhodnutí soudu o vrácení způsobilosti k právním úkonům opatřené doložkou o právní moci.

§ 6

(1) Doklady uvedené v § 2 odst. 1 a v § 3 odst. 1 a 2 musí být předloženy v řádném stavu, v prvopise nebo ověřeném opise (ověřené fotokopii). U cizojazyčných dokladů je občan povinen na žádost okresní správy Sboru národní bezpečnosti předložit jejich ověřený překlad do českého nebo slovenského jazyka.

(2) Místo matričního dokladu vystaveného orgánem cizího státu je občan povinen předložit výpis ze zvláštní matriky.⁶⁾

(3) Jako doklad potřebný k vydání občanského průkazu nelze předložit výpis z matriky, kterého má být užito v cizině.⁷⁾

(4) Na žádost okresní správy Sboru národní bezpečnosti je občan povinen předložit spolu s roz-

²⁾ § 15 zákona České národní rady č. 39/1969 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České socialistické republiky.

§ 16 zákona Slovenské národní rady č. 206/1968 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství Slovenské socialistické republiky.

³⁾ § 8 a 268 zákoníku práce.

⁴⁾ Poskytování věcných plnění a výkonů za úplatu ve smyslu nařízení vlády České socialistické republiky č. 154/1982 Sb., o poskytování služeb občany na základě povolení národního výboru, nebo nařízení vlády Slovenské socialistické republiky č. 158/1982 Sb., o poskytování služeb občany na základě povolení národního výboru.

⁵⁾ § 2 odst. 1 a 2 zákona č. 135/1982 Sb., o hlášení a evidenci pobytu občanů.

⁶⁾ § 61 vyhlášky federálního ministerstva vnitra č. 22/1977 Sb., kterou se vydávají bližší předpisy k zákonu o matrikách.

⁷⁾ § 30 odst. 5 vyhlášky č. 22/1977 Sb.

hodnutím cizozemského soudu rozhodnutí Nejvyššího soudu Československé socialistické republiky o uznání rozhodnutí cizozemského soudu na území Československé socialistické republiky, jestliže toto uznání je podle zákona potřebné.⁸⁾

(5) Doklady potřebné k vydání občanského průkazu může za občana žádat jím o jeho vydání předložit osoba jemu blízká nebo žijící s ním ve společné domácnosti, popřípadě jím pověřený zástupce.

(6) Občanský průkaz je občan povinen převzít osobně a vlastnoručně jej podepsat. Okresní správa Sboru národní bezpečnosti při předávání občanského průkazu vrátí občanu předložené doklady.

Zápisy v občanském průkazu

§ 7

(1) Při vydávání občanského průkazu zapisuje do něho okresní správa Sboru národní bezpečnosti údaje podle předtištěných rubrik na základě dokladů předložených podle § 2 odst. 1 písm. a) až d) a f), odst. 3 a 4, § 4 odst. 1 a § 5 z úřední povinnosti a údaje podle § 3 odst. 2 a § 4 odst. 2 na žádost občana.

(2) Po převzetí občanského průkazu je občan povinen jej předložit příslušnému ústavu národního zdraví k zápisu o očkování — přeočkování proti tetanu nebo k ověření takového záznamu, pokud se tomuto očkování podrobil.

(3) Po převzetí prvního občanského průkazu je občan neprodleně předloží škole k zápisu o docházce do základní školy nebo o denním studiu, popřípadě organizaci k zápisu o pracovním poměru⁹⁾ nebo národnímu výboru k záznamu o tom, že vykonává jako své hlavní zaměstnání činnost, která mu byla tímto národním výborem povolena.

§ 8

(1) Okresní správa Sboru národní bezpečnosti zapisuje do občanského průkazu na základě rozhodnutí soudu opatřeného doložkou o právní moci uložení trestu zákazu pobytu, podmíněné upuštění od výkonu jeho zbytku, popřípadě vykonání zbytku tohoto trestu, vykonání trestu zákazu pobytu včetně upuštění od jeho výkonu nebo výkonu jeho zbytku. Stejně se do občanského průkazu zapisuje uložení, přerušení a zánik ochranného dohledu, upuštění od jeho výkonu, propuštění z tohoto výkonu, popřípadě jeho pokračování.

(2) Okresní správa Sboru národní bezpečnosti zapisuje do občanského průkazu na základě rozhodnutí soudu opatřeného doložkou o právní moci omezení způsobilosti k právním úkonům a její vrácení.

(3) K zápisům uvedeným v odstavcích 1 a 2 je občan povinen se dostavit na vyzvání na okresní správu Sboru národní bezpečnosti příslušnou podle místa trvalého pobytu.

(4) Občan, u něhož byl trest zákazu pobytu vykonán, popřípadě u něhož bylo od výkonu tohoto trestu upuštěno, má právo na vydání nového občanského průkazu, ve kterém se mu tento trest již nevyznačuje. Stejně právo má i občan, u kterého ochranný dohled zanikl, popřípadě který byl z tohoto ochranného opatření propuštěn, a občan, kterému byla vrácena způsobilost k právním úkonům.

§ 9

(1) Občan je povinen dbát, aby základní údaje zapsané v občanském průkazu o příjmení, jménu, rodném čísle, stavu, dětech mladších 15 let, o pobytu a údaje o zaměstnání stále odpovídaly skutečnosti. Za tím účelem je povinen:

- a) požádat při změně příjmení, jména nebo rodného čísla (jestliže je uvedeno na první straně občanského průkazu) nejpozději do 15 dnů okresní správu Sboru národní bezpečnosti o vydání nového občanského průkazu,
- b) předložit při změně stavu (uzavření manželství, rozvod manželství, prohlášení manželství za neplatné, ovdovění) — nedošlo-li ke změně příjmení — nejpozději do 15 dnů občanský průkaz s příslušným dokladem národnímu výboru pověřenému vedením matrik k zápisu změny,
- c) předložit při narození, osvojení, úmrtí nebo při změně příjmení, jména nebo rodného čísla dětí mladších 15 let občanský průkaz spolu s příslušným dokladem národnímu výboru pověřenému vedením matrik k zápisu této skutečnosti,
- d) předložit při hlášení pobytu občanský průkaz příslušnému orgánu⁵⁾ k zápisu údajů o pobytu,¹⁰⁾
- e) předložit při vzniku a skončení pracovního poměru⁹⁾ občanský průkaz organizaci k zápisu údajů o tomto poměru; při zahájení a ukončení denního studia školy k zápisu údajů o studiu; při udělení a odnětí povolení k činnosti,⁴⁾ kterou vykonává jako své hlavní zaměstnání, národnímu výboru k zápisu této skutečnosti,
- f) předložit při změně (opravě) rodného čísla 1. zapsaného v rubrice „zvláštní záznamy“ občanského průkazu do 15 dnů občanský průkaz k zápisu této změny okresnímu (obvodnímu, městskému) národnímu výboru,

⁸⁾ § 2 a 67 zákona č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ § 1 až 3 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 54/1975 Sb., kterým se provádí zákoník práce.

¹⁰⁾ § 4 odst. 2 a § 8 odst. 2 zákona č. 135/1982 Sb.

2. zapsaného na šesté straně občanského průkazu do 15 dnů občanský průkaz k zápisu této změny okresnímu oddělení Českého statistického úřadu nebo Slovenského statistického úřadu, narodil-li se po 31. prosinci 1968 na území Československé socialistické republiky, nebo městskému oddělení Českého statistického úřadu v Brně, narodil-li se po 31. prosinci 1968 v cizině, anebo okresnímu (obvodnímu, městskému) národnímu výboru, narodil-li se před 1. lednem 1969.¹¹⁾

(2) Na žádost občana запиše údaje uvedené v odstavci 1 písm. b), c) a f) i okresní správa Sboru národní bezpečnosti po předložení příslušných dokladů.

§ 10

Po vydání občanského průkazu zapisuje okresní správa Sboru národní bezpečnosti do rubriky „zvláštní záznamy“ na žádost občana jiné než základní údaje a jejich změny (například o středním, úplném středním nebo vysokoškolském vzdělání, o titulu absolventa vysoké školy).

§ 11

(1) Občan nesmí provádět v občanském průkazu žádné zápisy, změny nebo opravy.

(2) Jestliže do občanského průkazu nelze zapsat nové údaje nebo údaje o změně, protože je příslušná rubrika zápisy zcela zaplněna, je občan povinen požádat okresní správu Sboru národní bezpečnosti o vydání nového občanského průkazu.

§ 12

Zápisy prováděné dalšími orgány

(1) Do občanského průkazu zapisují:

- a) příslušné orgány⁵⁾ údaje o trvalém a přechodném pobytu občana,
- b) národní výbory pověřené vedením matrik údaje
 - 1. o uzavření manželství, o rozvodu nebo o prohlášení manželství za neplatné, o ovdovění,
 - 2. o narození (osvojení), o úmrtí nebo o změně příjmení, jména nebo rodného čísla dětí mladších 15 let,
 - 3. o provedení volby státního občanství, popřípadě o uzavření dohody o státním občanství,¹²⁾
- c) příslušné ústavy národního zdraví údaje o očkování — přeočkování proti tetanu nebo ověření takového zápisu; na žádost občana údaje o závažných chorobách, které za určitých okolností vyžadují okamžité podání léku nebo poskytnutí speciální první pomoci, a údaje o jeho krevní skupině a podskupině,

d) okresní oddělení Českého statistického úřadu nebo Slovenského statistického úřadu, anebo okresní (obvodní, městské) národní výbory změny (opravy) rodných čísel zapsaných na straně šesté nebo v rubrice „zvláštní záznamy“ občanského průkazu.

(2) Orgány státní správy uvedené v odstavci 1 před provedením záznamu ověří totožnost občana podle občanského průkazu.

§ 13

Úkoly orgánů a organizací při zápisu zaměstnání a studia

(1) Organizace

- a) ověřují podle občanského průkazu totožnost občana, kterého přijímají do pracovního poměru,
- b) zapisují do občanského průkazu vznik a skončení pracovního poměru,⁹⁾
- c) neprodleně oznamují nejbližšímu útvaru Sboru národní bezpečnosti každého, kdo při vzniku pracovního poměru neprokáže svou totožnost občanským průkazem nebo při vzniku a skončení pracovního poměru a při zápisech prováděných podle ustanovení písmene b) předloží občanský průkaz, který ztratil průkazní moc,¹³⁾ nebo odmítne při skončení pracovního poměru předložit občanský průkaz k zápisu údajů o skončení pracovního poměru.

(2) Školy

- a) zapisují do občanského průkazu zahájení a ukončení denního studia, popřípadě docházku do základní školy,
- b) přiměřeně plní úkoly stanovené organizacím v odstavci 1 písm. a) a c).

(3) Národní výbory

- a) provádějí do občanských průkazů záznamy o tom, že občan vykonává jako své hlavní zaměstnání činnost, která mu byla povolena národním výborem; v případě, že povolení je vydáváno na určitou dobu, vyznačují též datum skončení jeho platnosti, při odnětí povolení vyznačují v občanských průkazech zrušení jeho platnosti,
- b) přiměřeně plní úkoly stanovené organizacím v odstavci 1 písm. a).

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná

§ 14

(1) Občanský průkaz nesmí být vyvezen do ciziny s výjimkou případů, kdy tvoří součást cestovního dokladu. Na žádost občana převezme

¹¹⁾ § 7 vyhlášky č. 55/1976 Sb.

¹²⁾ § 19 odst. 2 zákona č. 39/1969 Sb.

§ 19 odst. 2 zákona č. 206/1968 Sb.

¹³⁾ § 6 zákona č. 75/1957 Sb., o občanských průkazech.

okresní správa Sboru národní bezpečnosti do úschovy jeho občanský průkaz po dobu dlouhodobého pobytu občana v cizině.

(2) Potvrzení o odevzdání, ztrátě nebo odcizení občanského průkazu vystavené na předepsaném tiskopise nesmí být vyvezeno do ciziny.

§ 15

(1) Občané propuštění ze státního svazku a občané, kterým byl vydán cestovní doklad opravňující je k trvalému pobytu v cizině, jsou povinni odevzdat občanský průkaz okresní správě Sboru národní bezpečnosti příslušné podle místa svého posledního trvalého pobytu na území Československé socialistické republiky. Potvrzení o odevzdání, ztrátě nebo odcizení občanského průkazu odevzdají tito občané při přechodu státních hranic pracovníkům oddělení pasové kontroly.

(2) Občanský průkaz občana, který byl rozhodnutím soudu zbaven způsobilosti k právním úkonům, je povinen odevzdat okresní správě Sboru národní bezpečnosti příslušné podle místa trvalého pobytu občana jeho opatrovník.

(3) Občané, kteří nastupují vojenskou činnou službu s výjimkou příslušníků Pohraniční stráže ve služebním poměru a vojáků z povolání vojsk ministerstva vnitra, jsou povinni odevzdat občanský průkaz nejbližšímu útvaru Sboru národní bezpečnosti. Tuto povinnost mohou splnit prostřednictvím vojenské správy.

(4) Útvary Sboru nápravné výchovy ministerstva spravedlnosti České socialistické republiky a Sboru nápravné výchovy ministerstva spravedlnosti Slovenské socialistické republiky odebírají občanské průkazy občanům, kteří nastupují výkon trestu odnětí svobody, a neodkladně tyto průkazy zasílají okresní správě Sboru národní bezpečnosti příslušné podle místa trvalého pobytu občana.

(5) Občanům, kteří skončili vojenskou základní (náhradní) službu a byli přeloženi do zálohy, jakož i občanům propuštěným z výkonu trestu odnětí svobody, vrátí příslušná okresní správa Sboru národní bezpečnosti jejich občanský průkaz, pokud neztratil průkazní moc.¹³⁾

(6) Občanský průkaz zemřelého je povinen odevzdat okresní správě Sboru národní bezpečnosti příslušné podle posledního místa trvalého pobytu

zemřelého nebo národnímu výboru pověřenému vedením matrik ten, kdo o zemřelého naposledy pečoval nebo obstarával jeho pohřeb. Národní výbor pověřený vedením matrik předá občanský průkaz neprodleně okresní správě Sboru národní bezpečnosti příslušné podle posledního místa trvalého pobytu zemřelého.

§ 16

Při výměně občanského průkazu, který ztratil průkazní moc,¹³⁾ za nový občanský průkaz okresní správa Sboru národní bezpečnosti dosavadní občanský průkaz odebere. Občan, kterému byl vydán nový občanský průkaz za průkaz ztracený nebo odcizený, je v případě, že původní občanský průkaz nalezne nebo jinak získá zpět, povinen odevzdat jej nejbližšímu útvaru Sboru národní bezpečnosti.

§ 17

Zasílá-li se občanský průkaz poštou, musí být podán jako cenné psaní nebo balík s uvedenou cenou nad 1000 Kčs.

§ 18

(1) Občanské průkazy vydané podle dřívějších předpisů jsou platné po dobu, na kterou byly vydány.

(2) Občané, kteří nemají ve svých občanských průkazech zapsány údaje o dětech mladších 15 let, o denním studiu, popřípadě o docházce do základní školy nebo o tom, že vykonávají jako své hlavní zaměstnání činnost, která jim byla povolena národním výborem, jsou povinni, pokud u nich některá z těchto skutečností nastala přede dnem účinnosti této vyhlášky, předložit občanský průkaz k jejímu zápisu okresní správě Sboru národní bezpečnosti, škole nebo národnímu výboru nejpozději do šesti měsíců ode dne účinnosti této vyhlášky.

§ 19

Zrušuje se vyhláška federálního ministerstva vnitra č. 135/1978 Sb., kterou se vydávají podrobnější předpisy o občanských průkazech.

§ 20

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1985.

Ministr:

JUDr. Vajnar CSc. v. r.

120

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 20. srpna 1984

o Dohodě o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu a Protokolu k ní

Dne 12. dubna 1979 byla v Ženevě sjednána Dohoda o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu a dne 1. listopadu 1979 byl v Ženevě sjednán Protokol k Dohodě o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu.

Jménem Československé socialistické republiky byly Dohoda i Protokol podepsány v Ženevě dne 2. dubna 1984.

S Dohodou i Protokolem vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident Československé socialistické

republiky je ratifikoval. Ratifikační listina byla uložena u depozitáře, kterým je generální ředitel Smluvních stran Všeobecné dohody o clech a obchodu, dne 28. května 1984.

Dohoda i Protokol vstoupily v platnost dnem 1. ledna 1981. Pro Československou socialistickou republiku vstoupily v platnost dnem 27. června 1984.

Český překlad Dohody i Protokolu se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

DOHODA

o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu

Všeobecný úvodní komentář

1. Prvotním základem pro celní hodnotu podle této Dohody je „převodní hodnota“, definovaná v čl. 1. Článek 1 nutno číst spolu s článkem 8, který stanoví mezi jiným úpravy skutečně placených cen nebo cen, které mají být zaplacený v případech, kdy určité zvláštní prvky, jež se považují za součást hodnoty pro celní účely, připadají k tíži kupujícího, ale nejsou zahrnuty do ceny skutečně placené nebo která má být zaplacená za dovážené zboží. Článek 8 také zajišťuje, aby do převodní ceny byla zahrnuta určitá plnění kupujícího ve prospěch prodávajícího, která mohou mít spíše povahu zboží nebo služeb než formu peněz. Články 2 až 7 včetně stanoví metody stanovení celní hodnoty, pokud nemůže být určena podle ustanovení čl. 1.

2. Nemůže-li být celní hodnota určena podle ustanovení článku 1, mělo by normálně dojít ke

konzultaci mezi celní správou a dovozcem, aby se dospělo k podkladu pro hodnotu podle ustanovení článků 2 nebo 3. Může se např. stát, že dovozce má informace o celní hodnotě stejného nebo podobného zboží, které celní správa v místě dovozu v dané době právě nemá. Nebo naopak, celní správa může mít informace o celní hodnotě stejného nebo podobného zboží, k nimž dovozce nemá snadný přístup. Konzultace mezi oběma stranami umožní výměnu informací při zachování požadavků obchodního tajemství za účelem určení vhodného základu hodnoty pro celní účely.

3. Články 5 a 6 poskytují dvě základny pro určení celní hodnoty, nemůže-li být stanovena na základě převodní hodnoty dováženého zboží nebo stejného nebo podobného dováženého zboží. Podle 1. odstavce článku 5 se celní hodnota určuje na základě ceny, za kterou se zboží prodává ve stavu, v jakém bylo dovezeno, kupujícímu, který není ve

spojení s prodávajícím v zemi dovozu. Dovozece má též právo, jestliže o to požádá, aby ustanovení článku 5 byla použita pro určení hodnoty zboží, které bylo po dovozu dále zpracováno. Podle článku 6 se celní hodnota zjišťuje na základě hodnoty vypočtené. Obě tyto metody jsou spojeny s určitý-

mi potížemi a proto má dovozce podle článku 4 právo vybrat si pořadí použití těchto dvou metod.

4. Článek 7 vysvětluje, jak se má určovat celní hodnota v případech, kdy se nedá zjistit podle žád-ného z předcházejících článků.

DOHODA

o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu

ÚVOD

Se zřetelem k Mnohostranným obchodním jednáním strany této Dohody (dále jen „strany“)

přejíce si podporovat cíle Všeobecné dohody o clech a obchodu (dále jen „Všeobecná dohoda“ nebo „GATT“) a zajistit další výhody pro mezinárodní obchod rozvojových zemí;

uznávající důležitost ustanovení článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu a přejíce si vypracovat pravidla pro jejich provádění v zájmu zajišťování větší jednotnosti a určitosti v jejich provádění;

uznávající potřebu spravedlivého, jednotného a nestranného systému pro zjišťování hodnoty zboží pro celní účely, který vylučuje použití neomezených nebo fiktivních celních hodnot;

uznávající, že základem pro hodnocení zboží pro celní účely by měla být pokud možno převodní hodnota zboží, které má být hodnoceno;

uznávající, že celní hodnota by měla být určována podle jednoduchých a spravedlivých kritérií slučitelných s obchodní praxí a že hodnotící řízení by mělo být používáno všeobecně bez rozdílu mezi zdroji dodávek;

uznávající, že hodnotící řízení nemá být používáno k potírání dumpingu;

dohodly se takto:

ČÁST I — PRAVIDLA PRO CELNÍ HODNOTU

Článek 1

1. Celní hodnotou dováženého zboží bude převodní hodnota, to jest cena skutečně placená nebo která má být zaplacená za zboží, když bylo prodáno pro vývoz do země dovozu v souladu s ustanoveními článku 8, za předpokladu:

a) že tu nejsou žádná omezení pokud jde o určení nebo použití zboží kupujícím s výjimkou omezení, která

(i) jsou uložena nebo požadována zákonem nebo úřady země dovozu;

(ii) omezují zeměpisnou oblast, v níž zboží může být dále prodáno; nebo

(iii) neovlivňují podstatně hodnotu zboží;

b) že prodej nebo cena nejsou podrobeny podmínkám nebo plněním, jejichž hodnota se nedá zjistit ve vztahu ke zboží, které má být hodnoceno;

c) že žádná část výtěžku jakéhokoli dalšího prodeje, postoupení nebo použití zboží kupujícím nepřipadne přímo nebo nepřímo prodávajícímu, pokud by se nedala provést přiměřená úprava podle ustanovení článku 8; a

d) že kupující a prodávající nejsou ve vzájemném spojení, nebo kde kupující a prodávající jsou ve spojení, že převodní hodnota je přijatelná pro celní účely podle ustanovení odstavce 2 tohoto článku.

2. a) Při rozhodování o tom, je-li převodní hodnota přijatelná pro účely odstavce 1, nebude skutečnost, že kupující a prodávající jsou ve spojení ve smyslu článku 15, sama o sobě důvodem pro to, aby převodní hodnota byla považována za nepřijatelnou. V takovém případě se přezkoumají okolnosti, které se týkají prodeje, a převodní hodnota bude přijata, jestliže spojení neovlivnilo cenu. Má-li celní správa na základě informací poskytnutých dovozcem nebo jinak získaných důvody pro to, aby považovala cenu za ovlivněnou spojením, sdělí své důvody dovozci a poskytne mu přiměřenou možnost k odpovědi. Požádá-li o to dovozce, budou mu důvody sděleny písemně.

b) Při prodeji mezi osobami, které jsou ve spojení, bude převodní hodnota přijata a zboží ohodnoceno podle ustanovení odst. 1, dokáže-li dovozce, že tato hodnota je velmi blízká některé z těchto hodnot ze stejné doby nebo ze skoro stejné doby:

(i) převodní hodnotě z prodejů stejného nebo podobného zboží pro vývoz do stejné země dovozu kupujícím, kteří nejsou ve spojení;

(ii) celní hodnotě stejného nebo podobného zboží určené podle ustanovení čl. 5;

- (iii) celní hodnotě stejného nebo podobného zboží určené podle ustanovení čl. 6;
- (iv) převodní hodnotě z prodejů mezi kupujícími, kteří nejsou ve spojení, při vývozu do stejné země dovozu, přičemž zboží bude stejné jako zboží dovážené, ale bude pocházet z jiné země, pokud prodávající v obou porovnávaných transakcích nejsou ve spojení.

Při použití předcházejících kritérií je třeba patřičně přihlídnout k prokázaným rozdílům v komerčních úrovních, úrovních množství, v prvcích vyjmenovaných v článku 8 a v nákladech připadajících na prodávajícího v prodejkách, v nichž on a kupující nejsou ve spojení, a které na něj nepřipadají v prodejkách, při nichž on a kupující jsou ve spojení.

- c) Kritéria uvedená v odstavci 2 b) se mají použít na návrh dovozce a pouze pro účely srovnání. Náhradní hodnoty nelze stanovit podle ustanovení odstavce 2 b).

Článek 2

1. a) Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle ustanovení článku 1, bude celní hodnotou převodní hodnota stejného zboží prodávajícího pro vývoz do stejné země dovozu a vyváženého ve stejnou nebo skoro stejnou dobu jako zboží, které má být ohodnoceno.
- b) Při provádění tohoto článku se použije převodní hodnoty stejného zboží prodávajícího na stejné komerční úrovni a v podstatě ve stejném množství jako zboží, které má být ohodnoceno. Nejistí-li se takový prodej, použije se převodní hodnota stejného zboží prodávajícího na odlišné komerční úrovni a nebo v odlišném množství, upravená s ohledem na rozdíly vyplývající z komerční úrovně a nebo z množství, pokud se takovéto úpravy mohou provést na základě předložených průkazů, které jasně potvrzují, že jsou rozumné a správné, ať již vedou ke zvýšení nebo snížení hodnoty.

2. Pokud jsou v převodní hodnotě zahrnuty náklady a výlohy zmíněné v článku 8 odst. 2, bude tato hodnota upravena tak, aby se přihlídklo k významným rozdílům těchto nákladů a výloh vyplývajícím ze vzdáleností a způsobu dopravy mezi dováženým zbožím a stejným zbožím, o které jde.

3. Zjistí-li se při provádění tohoto článku více než jedna převodní hodnota stejného zboží, použije se nejnižší taková hodnota k určení celní hodnoty dovezeného zboží.

Článek 3

1. a) Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle ustanovení článků 1 a 2, bude celní hodnotou převodní hodnota podobného zboží prodávajícího pro vývoz do stejné země dovozu a vyváženého ve stejnou nebo skoro

stejnou dobu jako zboží, které má být ohodnoceno.

- b) Při provádění tohoto článku se použije převodní hodnoty podobného zboží prodávajícího na stejné komerční úrovni a v podstatě ve stejném množství jako zboží, které má být ohodnoceno. Nejistí-li se takový prodej, použije se převodní hodnota podobného zboží prodávajícího na odlišné komerční úrovni a nebo v odlišném množství, upravená s ohledem na rozdíly vyplývající z komerční úrovně a nebo z množství, pokud se takovéto úpravy mohou provést na základě předložených průkazů, které jasně potvrzují, že jsou rozumné a správné, ať již vedou ke zvýšení nebo snížení hodnoty.

2. Pokud jsou v převodní hodnotě zahrnuty náklady a výlohy zmíněné v článku 8 odst. 2, bude tato hodnota upravena tak, aby se přihlídklo k významným rozdílům těchto nákladů a výloh vyplývajícím ze vzdáleností a způsobu dopravy mezi dováženým zbožím a podobným zbožím, o které jde.

3. Zjistí-li se při provádění tohoto článku více než jedna převodní hodnota podobného zboží, použije se nejnižší taková hodnota k určení celní hodnoty dovezeného zboží.

Článek 4

Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle ustanovení článků 1, 2 a 3, bude celní hodnota určena podle ustanovení článku 5, nebo, pokud celní hodnotu nebude možno určit podle tohoto článku, podle článku 6; na žádost dovozce může být pořadí použití článků 5 a 6 obráceno.

Článek 5

1. a) Je-li dovážené zboží nebo stejné nebo podobné dovážené zboží prodáváno v zemi dovozu ve stavu, v jakém bylo dovezeno, bude celní hodnota dovezeného zboží podle ustanovení tohoto článku založena na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží nebo stejné nebo podobné zboží takto prodává v největším úhrnném množství v době dovozu ohodnocovaného zboží nebo ve skoro stejnou dobu osobám, které nejsou ve spojení s osobami, od nichž takové zboží kupují, s výhradou srážek, které se týkají:

- (i) buď provizí všeobecně placených nebo dohodnutých, nebo přírážek všeobecně používaných za zisk a všeobecné výlohy ve spojitosti s prodejem dovezeného zboží stejné kategorie nebo druhu v této zemi;
- (ii) obvyklých dopravních a pojišťovacích výloh a s tím souvisejících výloh vzniklých v zemi dovozu;
- (iii) případně nákladů a výloh uvedených v článku 8 odstavce 2; a

(iv) cel a ostatních státních daní, které mají být zaplacený v zemi dovozu z titulu dovozu nebo prodeje zboží.

- b) Neprodává-li se dovážené zboží ani stejné nebo podobné dovezené zboží v době dovozu zboží, které má být ohodnoceno, ani ve skoro stejné době, bude celní hodnota založena na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží nebo stejné nebo podobné zboží prodává v zemi dovozu ve stavu, v jakém bylo dovezeno, v nejbližší době po dovozu ohodnoceného zboží, nejpozději však před uplynutím 90 dnů po tomto dovozu, při zachování ostatních ustanovení odstavce 1 a) tohoto článku.

2. Není-li dovážené zboží ani stejné nebo podobné dovážené zboží prodáváno v zemi dovozu ve stavu, v jakém bylo dovezeno, bude celní hodnota založena, pokud o to dovozce požádá, na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží prodává po dalším zpracování v největším úhrnném množství osobám v zemi dovozu, které nejsou ve spojení s osobami, od nichž takové zboží kupují, s náležitým přihlédnutím k hodnotě přidané v důsledku tohoto zpracování a po srážkách uvedených v odstavci 1 a) tohoto článku.

Článek 6

1. Celní hodnota dováženého zboží určená podle ustanovení tohoto článku se zakládá na vypočtené hodnotě. Vypočtená hodnota bude sestávat ze součtu:

- ceny nebo hodnoty materiálu a výroby nebo jiného pracovního postupu k výrobě dováženého zboží;
- částky pro zisk a všeobecné výlohy ve výši obvykle zahrnované do prodeje zboží stejné kategorie nebo druhu jako je ohodnocované zboží, které uplatňují výrobci v zemi vývozu pro vývoz do země dovozu;
- ceny nebo hodnoty všech ostatních výloh, k nimž je nutno přihlížet při volbě způsobu hodnocení každou stranou podle článku 8 odst. 2.

2. Žádná strana nemůže žádat ani donutit žádnou osobu, která nesídlí na jejím území, aby předložila k přezkoumání nebo dovolila přístup k jakýmkoliv účtům nebo jiným záznamům za účelem určení vypočtené hodnoty. Nicméně může být informace, kterou poskytl výrobce zboží za účelem určení celní hodnoty podle ustanovení tohoto článku, ověřována v jiné zemi úřady země dovozu se souhlasem výrobce, za předpokladu, že vláda dotyčné země je dostatečně předem vyrozuměna a nemá námitek proti vyšetření.

Článek 7

1. Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle ustanovení článků 1 až 6 včetně, bude určena s použitím rozumných prostředků

slučitelných se zásadami a všeobecnými předpisy této Dohody a článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu (dále GATT) a na základě údajů, které jsou k dispozici v zemi dovozu.

2. Celní hodnota podle ustanovení tohoto článku se nebude zakládat na:

- prodejní ceně v zemi dovozu týkající se zboží vyráběného v této zemi;
- systému, který stanoví přijímání vyšší ze dvou alternativních hodnot pro celní účely;
- ceně zboží na domácím trhu v zemi vývozu;
- výrobních nákladech jiných než na vypočtených hodnotách, které byly určeny pro stejné nebo podobné zboží v souladu s ustanovením čl. 6;
- ceně zboží pro vývoz do jiné země než země dovozu;
- minimálních celních hodnotách;
- libovolných nebo fiktivních hodnotách.

3. Požádá-li o to, bude dovozce písemně vyrozuměn o celní hodnotě určené podle ustanovení tohoto článku a o metodě, která byla použita k určení této hodnoty.

Článek 8

1. Při určení celní hodnoty podle ustanovení článku 1 připočtou se k ceně skutečně placené nebo ceně, která má být za dovezené zboží zaplacená:

- dále uvedené prvky, pokud jsou hrazeny kupujícím a nejsou zahrnuty v ceně skutečně placené nebo která má být zaplacená:
 - provize a odměny za zprostředkování, s výjimkou nákupních provizí;
 - cena nádob, které se pro celní účely považují za jednotu se zbožím;
 - cena obalů zahrnující jak práci, tak i materiál;

b) hodnota, vhodným způsobem rozvržená, dále uvedeného zboží a služeb, pokud jsou poskytovány přímo nebo nepřímo kupujícím zdarma nebo za sníženou cenu a použity při výrobě nebo prodeji k vývozu dováženého zboží, pokud tato hodnota nebyla zahrnuta do ceny skutečně placené nebo která má být zaplacená:

- materiály, součástky, díly a podobné položky začleněné do dováženého zboží;
- nářadí, matrice, slévačské formy a jiné předměty použité k výrobě dovezeného zboží;
- materiály spotřebované k výrobě dovezeného zboží;
- technika, vývoj, umělecká práce, design a plány a nákresy provedené jinde než v zemi dovozu a potřebné pro výrobu dovezeného zboží;

c) poplatky za používání patentů a licenční poplatky týkající se ohodnocovaného zboží, které musí platit kupující, ať již přímo nebo nepřímo, jako podmínku prodeje ohodnocovaného zboží, pokud tyto poplatky nejsou zahrnuty v ceně skutečně placené nebo která má být zaplacená;

d) hodnota jakékoliv části výnosu pozdějšího dalšího prodeje, postoupení nebo pozdějšího použití dovezeného zboží, která případně přímo nebo nepřímo prodávajícímu.

2. Při vydávání svých předpisů zajistí každá strana, aby do celní hodnoty byly zahrnuty nebo z ní byly vyloučeny vcelku nebo zčásti tyto položky:

a) náklady dopravy dosavadního dováženého zboží do přístavu nebo místa dovozu;

b) výlohy za nakládání, vykládání a manipulaci spojené s dopravou dováženého zboží do přístavu nebo místa dovozu; a

c) náklady na pojištění.

3. Každý dodatek, který bude připočten k ceně skutečně placené nebo která by měla být zaplacená na základě tohoto článku, bude založen na údajích, které jsou objektivní a schopné kvantifikace.

4. K ceně skutečně placené nebo která by měla být zaplacená, nebudou připočteny žádné dodatky s výjimkou těch, které jsou uvedeny v tomto článku.

Článek 9

1. Je-li k určení celní hodnoty třeba přepočtu měny, použije se měnového kursu, který je řádně uveřejněn příslušnými úřady země dovozu a vyjadřuje co nejučinněji běžnou hodnotu takové měny v obchodních operacích vyjádřenou v měně země dovozu pro období, na které platí toto oznámení.

2. Použije se kursové sazby, která platí buď v době vývozu nebo v době dovozu, podle rozhodnutí každé strany.

Článek 10

Každou informaci, která je důvěrná svou povahou nebo která byla poskytnuta důvěrným způsobem pro účely celního hodnocení, budou příslušné úřady považovat za přísně důvěrnou a nebudou ji dále sdělovat bez výslovného souhlasu osoby nebo vlády, která ji poskytla, pokud by nebylo třeba ji sdělit v rámci soudního řízení.

Článek 11

1. Předpisy každé strany mají dovozci nebo kterékoli jiné osobě, která je povinna zaplatit clo, poskytnout možnost odvolání bez pokuty.

2. První právo odvolání bez pokuty může být poskytnuto v rámci celní správy nebo k nezá-

vislému orgánu, ale předpisy každé strany mají zajistit právo odvolání bez pokuty k instanci soudní.

3. Stěžovatel bude vyrozuměn o vyřízení odvolání a důvody rozhodnutí mu budou sděleny písemně. Stěžovatel bude též poučen o svém právu na případný další opravný prostředek.

Článek 12

Zákony, nařízení, soudní rozhodnutí a správní rozhodnutí všeobecné platnosti, kterými se provádí tato Dohoda, budou země dovozu uveřejněny v souladu s článkem X Všeobecné dohody o clech a obchodu.

Článek 13

Bude-li v průběhu určování celní hodnoty dováženého zboží třeba odložit konečné rozhodnutí o této celní hodnotě, může dovozce nicméně vyvezdout své zboží z celnice, jestliže na požádání složí dostatečnou záruku ve formě jistoty, depozita nebo jiným vhodným způsobem kryjícím definitivní clo, kterým může být zboží zatíženo. Předpisy každé strany budou pamatovat příslušnými pravidly na takové případy.

Článek 14

Poznámky v příloze I k této Dohodě jsou nedílnou součástí této Dohody a články této Dohody mají být čteny a prováděny ve spojitosti s příslušnými poznámkami. Přílohy II a III také tvoří nedílnou část Dohody.

Článek 15

1. V této Dohodě:

a) „celní hodnota dováženého zboží“ znamená hodnotu zboží pro účely vybírání hodnotových cel z dováženého zboží;

b) „země dovozu“ znamená zemi nebo celní území dovozu; a

c) „vyrobené“ zahrnuje vypěstované, vypracované a vydolované.

2. a) V této dohodě „stejně zboží“ znamená zboží, které je stejné ve všech ohledech včetně typických znaků, jakosti a jména. Menší rozdíly ve vzhledu nevylučují, aby zboží, které jinak odpovídá definici, bylo považováno za stejné.

b) V této Dohodě „podobné zboží“ znamená zboží, které, ač není podobné ve všech ohledech, má podobné znaky a podobné složení, což umožňuje, aby plnilo stejnou funkci a bylo komerčně zaměnitelné. Jakost zboží, jeho název a existence výrobní nebo obchodní známky patří mezi činitele, které je nutno vzít v úvahu při posuzování, zda jde o podobné zboží.

c) Pojmy „stejně zboží“ a „podobné zboží“ nezahrnují případnou techniku, vývoj, uměleckou

praxi, design nebo plány a náčrtky, pro které nebyla provedena žádná úprava podle článku 8 1 (b) (iv), protože tyto práce byly provedeny v zemi dovozu

- d) Zboží se nebude posuzovat za „stejně“ nebo „podobné“, není-li vyrobeno ve stejné zemi jako zboží, které má být ohodnoceno.
- e) Zboží vyrobené jinou osobou může být vzato v úvahu pouze tehdy, není-li tu stejné zboží nebo podobné zboží vyrobené stejnou osobou jako zboží, které má být ohodnoceno.

3. V této Dohodě „zboží stejné kategorie nebo druhu“ znamená zboží, které patří do jedné skupiny nebo řady zboží vyráběné zvláštním odvětvím výroby nebo zvláštním úsekem výrobního odvětví, a zahrnuje stejné nebo podobné zboží.

4. Pro účely této Dohody se bude mít zato, že osoby jsou ve spojení, jestliže:

- a) jedna z nich je členem ředitelství nebo správní rady podniku druhé a navzájem;
- b) jsou právně uznanými společníky;
- c) jsou zaměstnavatelem a zaměstnancem;
- d) jakákoli osoba vlastní, kontroluje nebo má přímo nebo nepřímo v držení 5 % nebo více akcií nebo podílů s hlasovacím právem jedné a druhé osoby;
- e) jedna z nich přímo nebo nepřímo kontroluje druhou;
- f) obě jsou přímo nebo nepřímo kontrolovány třetí osobou;
- g) obě společně přímo nebo nepřímo kontrolují třetí osobu; nebo
- h) jsou členy stejné rodiny.

5. Osoby, které jsou vzájemně sdruženy v obchodě tím, že jedna z nich je výhradním zástupcem, výhradním distributorem nebo výhradním koncesionářem druhé osoby, ať jakkoli nazvaným, budou považovány za osoby, které jsou ve spojení, pokud spadají pod kritéria uvedená v odstavci 4 tohoto článku.

Článek 16

Dovozce má právo, aby mu celní správa země dovozu na písemnou žádost písemně sdělila, jakým způsobem byla celní hodnota dovezeného zboží určena.

Článek 17

Žádné ustanovení této Dohody nebude vykládáno tak, aby omezovalo nebo zpochybňovalo práva celní správy ověřovat pravdivost nebo přesnost jakéhokoli potvrzení, dokumentu nebo prohlášení předloženého k účelům zjišťování celní hodnoty.

ČÁST II — PROVÁDĚNÍ DOHODY, KONZULTACE A ŘEŠENÍ SPORŮ

INSTITUCE

Článek 18

Podle této Dohody se zřizuje:

1. Výbor pro celní hodnocení (dále Výbor) složený ze zástupců všech stran této Dohody. Výbor zvolí svého předsedu a bude se normálně scházet jednou do roka nebo jak jinak předvídáno příslušnými ustanoveními této Dohody za tím účelem, aby stranám této Dohody byla poskytnuta možnost poradit se o otázkách týkajících se provádění systému celního hodnocení s kteroukoliv stranou této Dohody, pokud by mohlo ovlivňovat funkci této Dohody nebo podporu jejích cílů, a aby plnil jiné úkoly, které by mu byly přikázány stranami této Dohody. Sekretariát GATTu bude zajišťovat služby sekretariátu Výboru.

2. Technický výbor pro celní hodnocení (dále Technický výbor) pod záštitou Rady pro celní spolupráci, který bude plnit úkoly uvedené v příloze II k této Dohodě a bude postupovat podle jednacích pravidel obsažených ve zmíněné příloze.

KONZULTACE

Článek 19

1. Domnívá-li se některá strana této Dohody, že výhoda, která pro ni vyplývá přímo nebo nepřímo, je zmařena nebo ohrožena nebo že dosažení některého z cílů této Dohody je ohroženo opatřeními jiné strany nebo jiných stran této Dohody, může za účelem vzájemně uspokojivého řešení této otázky požádat dotyčnou stranu nebo strany o konzultace.

2. Dotyčné strany zahájí vyžádané konzultace bez prodlení.

3. Strany, které zahájily konzultace o některé otázce týkající se provádění této Dohody, se vynasnaží, aby konzultace ukončily v rozumně krátké době. Technický výbor poskytne na požádání radu o pomoci stranám, které zahájily konzultace.

ROZHODOVÁNÍ SPORŮ

Článek 20

1. Nedosáhne-li se v konzultacích podle čl. 19 vzájemně uspokojivého řešení, sejde se Výbor na žádost kterékoli strany tohoto sporu do třiceti dnů od dojití žádosti, aby vyšetřil záležitost za účelem usnadnění vzájemně uspokojivého řešení.

2. Při vyšetřování záležitosti a volbě postupu Výbor uváží, týká-li se sporné otázky obchodně-politického posouzení nebo problémů, které vyžadují podrobné technické posouzení. Výbor

může požádat z vlastní iniciativy, aby Technický výbor provedl přezkoumání ve smyslu níže uvedeného odstavce 4 jakékoli otázky, která vyžaduje technické posouzení. Na žádost kterékolik strany sporu, která se domnívá, že problematika se týká otázek technické povahy, požádá Výbor Technický výbor, aby provedl takové přezkoumání.

3. V průběhu kterékolik fáze řízení mohou být konzultovány k tomu způsobilé instituce a znalci v příslušné problematice; od takovýchto institucí a znalců je možno žádat vhodné informace a pomoc. Výbor může vzít v úvahu výsledky práce Technického výboru, které se vztahují k sporné záležitosti.

TECHNICKÉ OTÁZKY

4. Je-li Výbor požádán podle ustanovení výše uvedeného 2. odstavce, přezkouší otázku a předloží Výboru zprávu nejpozději do tří měsíců ode dne, kdy mu byla technická otázka postoupena, pokud by tato lhůta nebyla prodloužena vzájemnou dohodou stran sporu.

PANELOVÉ ŘÍZENÍ

5. V případech, kdy záležitost není postoupena Technickému výboru, zřídí Výbor na žádost kterékolik strany sporu panel, není-li dosaženo vzájemně uspokojivého řešení do tří měsíců ode dne, kdy byl Výbor požádán, aby záležitost vyšetřil. Byla-li záležitost postoupena Technickému výboru, zřídí Výbor panel na žádost kterékolik strany sporu, nedosáhne-li se vzájemně uspokojivého řešení do jednoho měsíce ode dne, kdy Technický výbor předloží svou zprávu Výboru.

6. a) Je-li ustaven panel, řídí se pravidly uvedenými v příloze III.

b) Vypracuje-li Technický výbor zprávu o technické stránce sporné záležitosti, použije panel této zprávy jako základ pro své posouzení technické stránky sporné záležitosti.

PROVEDENÍ

7. Po skončení šetření nebo po předložení zprávy Technického výboru nebo panelu Výboru posoudí Výbor záležitost bez prodlení. Pokud jde o zprávu panelu, učiní Výbor patřičné opatření do třiceti dnů od dojití zprávy. Takové opatření bude zahrnovat:

- (i) vylíčení skutkového stavu sporné věci; a
- (ii) doporučení jedné nebo více stranám Dohody nebo jakékoli jiné rozhodnutí, které bude považovat za přiměřené.

8. Domnívá-li se strana, již bylo určeno doporučení, že není s to je provést, má ihned sdělit písemně důvody Výboru. V tomto případě Výbor posoudí, jaké další opatření by bylo vhodné.

9. Usoudí-li Výbor, že okolnosti jsou dostatečně vážné, aby ospravedlnily takové opatření, může zmocnit jednu nebo více stran této Dohody, aby odvolaly vůči kterékolik jiné nebo jiným stranám této Dohody plnění závazků podle této Dohody v rozsahu, který považují za přiměřený daným okolnostem.

10. Výbor bude sledovat každou záležitost, o níž vydal doporučení nebo rozhodnutí.

11. Dojde-li mezi stranami ke sporu, který se týká práv a závazků podle této dohody, mají strany vyčerpat řízení o řešení sporů podle této Dohody než uplatní práva, která mají podle Všeobecné dohody včetně práva dovolat se jejího článku XXIII.

ČÁST III — ZVLÁŠTNÍ A ODLIŠNÉ ZACHÁZENÍ

Článek 21

1. Rozvojové země, které jsou stranami této dohody, mohou odložit provedení jejich ustanovení o dobu nepřesahující pět let ode dne nabytí platnosti Dohody pro tyto země. Rozvojové země, které se rozhodnou pro odklad provedení této Dohody, to oznámí generálnímu řediteli Smluvních stran GATTu.

2. Dodatkem k výše uvedenému 1. odstavci mohou rozvojové země, které jsou stranami této Dohody, odložit provádění článku 1 odstavce 2 (b) (iii) a článku 6 o dobu nepřesahující tři roky ode dne, kdy uvedly v účinnost všechna ostatní ustanovení této Dohody. Rozvojové země, které se rozhodnou pro odklad provedení ustanovení uvedených v tomto odstavci, to oznámí generálnímu řediteli Smluvních stran GATTu.

3. Vyspělé země, které jsou stranami této Dohody, poskytnou podle vzájemně dohodnutých podmínek technickou pomoc rozvojovým zemím, které o to požádají. Na tomto základě vypracují vyspělé země programy technické pomoci, které mohou zahrnovat mezi jiným školení personálu, pomoc při přípravě prováděcích opatření, přístup k zdrojům informací o metodice celního hodnocení a rady o provádění ustanovení této Dohody.

ČÁST IV. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

PŘIJETÍ A PŘÍSTUP

Článek 22

1. Tato Dohoda bude vystavena k přijetí podpisem nebo jinak vládami smluvních stran GATTu a Evropským hospodářským společenstvím.

2. K této Dohodě mohou přistoupit podpisem nebo jinak vlády, které přistoupily prozatímně k Všeobecné dohodě za podmínek týkajících se účinného použití práv a závazků podle této Dohody, které berou v úvahu práva a závazky uvedené v dokumentech upravujících jejich prozatímní přístup.

3. K této Dohodě může přistoupit každá jiná vláda za podmínek týkajících se účinného použití práv a závazků podle této Dohody, které budou dohodnuty mezi touto vládou a stranami této Dohody, tím, že u generálního ředitele Smluvních stran GATTu uloží listinu o přístupu, která uvede takto dohodnuté podmínky.

4. Pokud jde o přijetí, platí ustanovení článku XXVI odstavců 5a) a b) Všeobecné dohody.

VÝHRADY

Článek 23

K žádnému z ustanovení této Dohody není možno uplatňovat výhrady bez souhlasu ostatních stran této Dohody.

NABYTÍ PLATNOSTI

Článek 24

Tato dohoda nabude platnosti dnem 1. ledna 1981 pro vlády,*⁾ které ji přijaly nebo k ní přistoupily k tomuto datu. Pro každou jinou vládu nabude platnosti třicátého dne po dni přijetí nebo přístupu k této Dohodě.

NÁRODNÍ ZÁKONODÁRSTVÍ

Článek 25

1. Každá vláda, která přijme tuto Dohodu nebo k ní přistoupí, zajistí, že nejpozději dnem nabytí platnosti této Dohody pro ni budou zákony, nařízení a správní předpisy v souladu s ustanoveními této Dohody.

2. Každá strana této Dohody bude informovat Výbor o všech změnách ve svých zákonech a nařízeních, které se týkají této Dohody, a v provádění těchto zákonů a nařízení.

PŘEZKOUMÁNÍ

Článek 26

Výbor každoročně přezkoumá provádění a účinnost této Dohody s přihlédnutím k jejím cílům. Výbor bude každoročně informovat Smluvní strany Všeobecné dohody o vývoji v období, kterého se týká přezkoumání.

ZMĚNY

Článek 27

Strany mohou tuto Dohodu měnit, zejména s přihlédnutím ke zkušenostem z jejího provádění. Bude-li taková změna schválena stranami v souladu s řízením stanoveným Výborem, nevstoupí v platnost pro žádnou stranu, pokud ji nepřijme.

VÝPOVĚĎ

Článek 28

Každá strana této Dohody může tuto Dohodu vypovědět. Výpověď nabývá účinnosti po uplynutí šedesáti dnů ode dne, kdy generální ředitel Smluvních stran Všeobecné dohody dostane písemné sdělení o výpovědi. Každá strana může po přijetí takového sdělení požádat o okamžitou schůzi Výboru.

SEKRETARIÁT

Článek 29

Sekretariát Všeobecné dohody bude zajišťovat služby sekretariátu pro tuto Dohodu s výjimkou okruhu působnosti přidělené Technickému výboru, pro nějž bude služby sekretariátu zajišťovat Rada pro celní spolupráci.

ULOŽENÍ

Článek 30

Tato Dohoda bude uložena u generálního ředitele Smluvních stran Všeobecné dohody, který ihned zašle každé straně této Dohody a každé smluvní straně Všeobecné dohody ověřený opis této Dohody i každé změny podle článku 27, jakož i sdělení o každém přijetí nebo přístupu podle článku 22 nebo o každé výpovědi podle článku 28.

REGISTRACE

Článek 31

Tato dohoda bude registrována podle ustanovení čl. 102 Charty Spojených národů.

Dáno v Ženevě dne 12. dubna tisíc devět set sedmdesát devět v jediném vyhotovení v jazycích anglickém, francouzském a španělském, přičemž každé znění je autentické.

PŘÍLOHA I

INTERPRETAČNÍ POZNÁMKY

Všeobecná poznámka

Postupné použití metod hodnocení

1. Články 1 až 7 včetně vymezují, jak má být celní hodnota dováženého zboží určována podle ustanovení této Dohody. Metody hodnocení jsou uvedeny v pořadí, v jakém mají být používány. První metoda celního hodnocení je vymezena v článku 1 a dovezené zboží má být ohodnoceno podle ustanovení tohoto článku v každém případě, kdy stanovené podmínky jsou splněny.

2. Nemůže-li být celní hodnota určena podle ustanovení článku 1, je třeba přejít postupně k dalším článkům až k prvnímu z nich, podle něhož celní hodnota může být určena. S výjimkou ustanovení článku 4 je dovoleno přejít k použití

*) Výraz „vlády“ zahrnuje příslušné orgány Evropského hospodářského společenství.

ustanovení dalšího článku pouze tehdy, není-li možno určit celní hodnotu podle ustanovení předcházejícího článku.

3. Nežádá-li dovozce, aby byl obrácen pořad článků 5 a 6, dodrží se normální pořadí. Uplatní-li dovozce tuto žádost, ale ukáže-li se potom, že určená celní hodnota podle čl. 6 není možná, určí se celní hodnota podle čl. 5, je-li to možné.

4. Nedá-li se celní hodnota určit podle ustanovení článků 1 až 6 včetně, určí se podle ustanovení čl. 7.

Použití všeobecně přijatých účetnických zásad

1. „Všeobecně přijaté účetnické zásady“ jsou zásadami, které jsou v určité zemi a v určitou dobu všeobecně uznávány nebo které mají podstatnou podporu úředních míst a které určují, jaké ekonomické zdroje a závazky mají být zaznamenány jako aktiva a pasiva, které změny v aktivech a pasivech mají být zaznamenány, jak se mají aktiva a pasiva a změny v nich měřit, které informace mohou být sdělovány a jak mohou být sdělovány a jaké finanční výkazy mají být připravovány. Tyto normy mohou sestávat z všeobecně používaných širokých směrnic nebo z podrobných pravidel a praktik.

2. Pro účely této Dohody bude celní správa každé strany používat informací připravených metodou slučitelnou s všeobecně přijatými účetnickými zásadami v zemi přicházející v úvahu z hlediska článku, o který jde. Např. obvyklý zisk a všeobecné výlohy podle ustanovení čl. 5 budou určeny s použitím informací připravených způsobem odpovídajícím všeobecně přijatým účetnickým zásadám v zemi dovozu. Naproti tomu, obvyklý zisk a všeobecné výlohy podle ustanovení čl. 6 budou určeny s použitím informací připravených způsobem odpovídajícím všeobecně přijatým účetnickým zásadám v zemi výroby. Jako další příklad, předmět uvedený v čl. 8 odstavci 1b (ii) a provedený v zemi dovozu bude určen s použitím informací způsobem odpovídajícím všeobecně přijatým účetnickým zásadám této země.

Poznámka k článku 1

Cena skutečně placená nebo která má být zaplacená

Cena skutečně placená nebo která má být zaplacená, je celková cena zaplacená nebo která má být zaplacená kupujícím prodávajícím nebo k jeho dobru za dovezené zboží. Placení nemusí nezbytně mít povahu platby v hotovosti. Placení se může uskutečnit akreditivem nebo cennými papíry. Placení se může provést přímo nebo nepřímo. Příkladem nepřímého placení může být úplné nebo částečné vyrovnání dluhu prodávajícího kupujícím.

Činnost kupujícího na vlastní účet jiná než na jakou se předvídá úprava podle článku 8, se nepovažuje za nepřímé placení prodávajícímu, i když se může mít za to, že prodávající z ní má prospěch. Úhrada za takovou činnost se tedy nemá přirážet k ceně skutečně placené nebo která má být zaplacená při určování celní hodnoty zboží.

Celní hodnota nebude zahrnovat tyto výlohy nebo náklady za předpokladu, že se odlišují od ceny skutečně placené nebo která má být zaplacená za dovezené zboží:

- a) výlohy za konstrukci, postavení, montáž, údržbu nebo technickou pomoc provedené na dovezeném zboží, jako jsou průmyslová zařízení, stroje nebo vybavení po dovozu;
- b) přepravní náklady po dovozu;
- c) daně a poplatky země dovozu.

Cena skutečně placená nebo která má být zaplacená, se týká ceny za dovezené zboží. Proto převod dividend nebo jiných plateb kupujícím prodávajícímu, který se netýká dovezeného zboží, netvoří součást celní hodnoty.

Odstavec 1a) (iii)

Mezi omezení, která by neučinila cenu skutečně placenou nebo která má být zaplacená, nepřijatelnou, patří omezení, která podstatně neovlivňují hodnotu zboží. Příkladem takových omezení může být případ, kdy prodávající požaduje, aby kupující automobilů je neprodával nebo nevystavoval před určitým datem, které je začátkem modelového roku.

Odstavec 1b)

Je-li prodej nebo cena učiněna závislou na podmínce nebo úvaze, pro kterou nelze určit cenu ve vztahu k hodnocenému zboží, není převodní hodnota pro celní účely přijatelná.

Může jít např. o tyto případy:

- a) prodávající stanoví cenu dováženého zboží s podmínkou, že kupující koupí také jiné zboží v určitém množství;
- b) cena dováženého zboží je závislá na ceně nebo cenách, za které kupující dováženého zboží prodá jiné zboží prodávajícímu dováženého zboží;
- c) cena je stanovena na základě způsobu placení, který nemá vztah k dováženému zboží, jako když dovážené zboží je polotovarem, které prodávající dodal za podmínky, že dojde k určitému množství hotových výrobků.

Podmínky nebo úvahy, které se týkají výroby nebo způsobu prodeje dováženého zboží, nebudou však důvodem pro odmítnutí převodní hodnoty. Např. skutečnost, že kupující opatří prodávajícímu technické práce nebo plány v zemi dovozu, nebude důvodem pro odmítnutí převodní

hodnoty pro účely čl. 1. Rovněž tak, podnikne-li kupující na vlastní účet, třeba i v dohodě s prodávajícím, činnost týkající se způsobu prodeje dováženého zboží, netvoří hodnota této činnosti součást celní hodnoty a tato činnost také není důvodem pro odmítnutí převodní hodnoty.

Odstavec 2

1. Odstavec 2a) a 2b) předvídají odlišné prostředky pro zjištění přijatelnosti převodní hodnoty.

2. Odstavec 2a) stanoví, že v případech, kdy kupující a prodávající jsou ve spojení, mají být okolnosti související s prodejem prozkoumány a že převodní hodnota má být přijata jako celní hodnota za předpokladu, že spojení neovlivnilo cenu. Není třeba, aby okolnosti byly přezkoumávány ve všech případech, kdy kupující a prodávající jsou ve spojení. Takové přezkoumání se vyžaduje pouze tehdy, jsou-li tu pochybnosti o přijatelnosti ceny. Nemá-li celní správa pochybnosti o přijatelnosti ceny, měla by být přijata bez požadování dalších informací od dovozce. Např. celní správa mohla již dříve přezkoumat spojení nebo mít již podrobné informace o kupujícím a prodávajícím a mohla se již přesvědčit z tohoto přezkoumání nebo informací o tom, že spojení neovlivnilo cenu.

3. Nemůže-li celní správa přijmout převodní hodnotu bez dalšího šetření, má poskytnout dovozci možnost, aby předložil další podrobné informace, jichž by bylo třeba, aby mohla přezkoumat okolnosti související s prodejem.

K tomuto cíli by celní správa měla být připravena přezkoumat příslušné stránky převodu včetně způsobu, jakým kupující a prodávající organizují své obchodní vztahy a způsobu, jakým se dospělo k ceně, o kterou jde, za tím účelem, aby se rozhodlo, jestli spojení ovlivnilo cenu. Ukáže-li se, že kupující a prodávající, ačkoliv jsou ve spojení podle ustanovení čl. 15, kupují a prodávají jeden od druhého, jako kdyby nebyli ve spojení, je to důkazem, že cena nebyla ovlivněna spojením. Byla-li např. cena dohodnuta způsobem, který odpovídá běžné cenové praxi v dotyčné výrobě nebo způsobu, jímž prodávající dohoduje ceny v prodejkách s kupujícími, kteří s ním nejsou ve spojení, je to důkazem, že cena nebyla ovlivněna spojením. Jestli jako další příklad se ukáže, že cena je přiměřená, aby zajistila úhradu všech nákladů a zisk, který odpovídá celkovému zisku firmy dosaženému za reprezentativní období (např. za roční období) při prodejkách zboží stejné kategorie nebo druhu, je to důkazem, že cena nebyla ovlivněna.

4. Odstavec 2b) poskytuje dovozci možnost, aby prokázal, že převodní cena se velmi blíží zkušební ceně, která byla předtím přijata celní správou a je proto přijatelná podle ustanovení článku 1. Odpovídá-li některému z kritérií uve-

dených v odst. 2b), není třeba zkoumat otázku ovlivnění podle odst. 2a). Má-li celní správa již dostatek informací, aby se ujistila bez dalších podrobných šetření, že některé z kritérií uvedených v odst. 2b) bylo splněno, není důvodu, aby požadovala od dovozce průkaz, že kritérium může být splněno. V odst. 2b) pojem „kupující, kteří nejsou ve spojení“ znamená kupující, kteří nejsou ve spojení s prodávajícím v žádném komerčním případě.

Odstavec 2b)

K tomu, aby bylo rozhodnuto, je-li jedna hodnota „velmi blízká“ druhé, je nutno vzít v úvahu určitý počet faktorů. Tyto faktory zahrnují povahu dováženého zboží, povahu výroby, o kterou jde, období, v němž se zboží dováží a je-li rozdíl v hodnotách význačný z hlediska obchodu. Poněvadž se tyto faktory mohou případ od případu lišit, nelze použít jednotnou normu, jako např. pevné procento, na každý případ. Např. malý rozdíl v hodnotě v případě, který zahrnuje jeden druh zboží, může být nepřijatelný, zatímco velký rozdíl v případě, který zahrnuje jiný druh zboží, může být přijatelný pro rozhodování, je-li převodní hodnota velmi blízká zkušební hodnotám uvedeným v čl. 1 odst. 2b).

Poznámka k čl. 2

1. Při aplikaci čl. 2 použije celní správa pokud možno prodeje stejného zboží na stejné komerční úrovni a v podstatě stejném množství jako zboží, které má být ohodnoceno. Nenajde-li se takový prodej, může se použít prodeje stejného zboží, který se uskuteční za jedné z těchto tří podmínek:

- a) prodej na stejné komerční úrovni, ale v odlišných množstvích;
- b) prodej na odlišné komerční úrovni, ale v podstatě stejných množstvích; nebo
- c) prodej na odlišné komerční úrovni a v odlišných množstvích.

2. Zjistí-li se prodej podle jedné z těchto tří podmínek, provedou se úpravy za tím účelem, aby se přihlíželo:

- a) pouze k faktorům množství;
- b) pouze k faktorům komerční úrovně;
- c) jak k faktorům komerční úrovně, tak i množství.

3. Výraz „a/nebo“ připouští možnost použití prodejků a provedení potřebných úprav v každé z nahoře popsanych tří podmínek.

4. Pro účely článku 2 znamená převodní hodnota stejného dovezeného zboží celní hodnotu upravenou podle ustanovení odst. 1b) a 2 tohoto článku, která již byla přijata podle čl. 1.

5. Podmínkou pro úpravu odůvodněnou odlišnou komerční úrovní nebo odlišným množ-

stvím je, že se taková úprava, ať již má za následek zvýšení nebo snížení hodnoty, provede pouze na základě průkazů, které jasně zajišťují, že je rozumná a přesná, např. platných ceníků, které obsahují ceny týkající se různých úrovní nebo různých množství. Např. skládá-li se dovážené zboží, které má být ohodnoceno, ze zásluky 10 jednotek a jediné stejné zboží, pro které existuje převodní hodnota, se skládalo z 500 jednotek, a bylo uznáno, že prodávající poskytuje slevy podle množství, může se potřebná úprava provést s použitím ceníku a ceny platné pro 10 jednotek. Není třeba, aby prodej 10 jednotek se uskutečnil, pokud bude zjištěno podle prodejů jiných množství, že ceník je skutečný a věrohodný. Není-li tu však takového objektivního měřítka, není určení celní hodnoty podle ustanovení článku 2 vhodné.

Poznámka k čl. 3

1. Při aplikaci článku 3 použije celní správa pokud možno prodeje podobného zboží na stejné komerční úrovni a v podstatě stejném množství jako zboží, které má být ohodnoceno. Nenajde-li se takový prodej, může se použít prodej podobného zboží, který se uskuteční za jedné z těchto tří podmínek:

- prodej na stejné komerční úrovni, ale v odlišných množstvích;
- prodej na odlišné komerční úrovni, ale v podstatě stejných množstvích;
- prodej na odlišné komerční úrovni a v odlišných množstvích.

2. Zjistí-li se prodej podle jedné z těchto tří podmínek, provedou se úpravy za tím účelem, aby se přihlédlo:

- pouze k faktorům množství;
- pouze k faktorům komerční úrovně;
- jak k faktorům komerční úrovně, tak i množství.

3. Výraz „a/nebo“ připouští možnost prodejů a provedení potřebných úprav v každé z nahore popsaných tří podmínek.

4. Pro účely článku 3 znamená převodní hodnota podobného dovezeného zboží celní hodnotu upravenou podle ustanovení odstavců 1b) a 2 tohoto článku, která již byla přijata podle čl. 1.

5. Podmínkou pro úpravu odůvodněnou odlišnou komerční úrovní nebo odlišným množstvím je, že se taková úprava, ať již má za následek zvýšení nebo snížení hodnoty, provede pouze na základě průkazů, které jasně zajišťují, že je rozumná a přesná, např. platných ceníků, které obsahují ceny týkající se různých úrovní nebo různých množství. Např. skládá-li se dovážené zboží, které má být ohodnoceno, ze zásluky 10 jednotek a jediné podobné zboží, pro které existuje převodní hodnota, se skládalo z 500 jedno-

tek a bylo uznáno, že prodávající poskytuje slevy podle množství, může se potřebná úprava provést s použitím ceníku a ceny platné pro 10 jednotek. Není třeba, aby prodej 10 jednotek se uskutečnil, pokud bude zjištěno podle prodejů jiných množství, že ceník je skutečný a věrohodný. Není-li tu však takového objektivního měřítka, není určení celní hodnoty podle ustanovení článku 3 vhodné.

Poznámka k čl. 5

1. Pojem „jednotková cena, za kterou... se zboží prodává v největším úhrnném množství“ znamená cenu, za kterou se prodává největší počet jednotek v prodeích osobám, které nejsou ve spojení s osobami, od nichž takové zboží kupují na první komerční úrovni po dovozu, na jaké se takové prodeje uskutečňují.

2. Např. zboží se prodá podle ceníku, který poskytuje výhodné jednotkové ceny pro nákupy ve větších množstvích:

Prodejné množství	Jednotková cena	Počet prodejů	Celkové množství prodané za každou cenu
1—10 jednotek	100	10 prodejů po 5 jednotkách	65
		5 prodejů po 3 jednotkách	55
11 a 25 jednotek	95	5 prodejů po 11 jednotkách	
nad 25 jednotek	90	1 prodej 30 jednotek	80
		1 prodej 50 jednotek	

Největší počet jednotek prodaných za jednu cenu je 80; jednotková cena za největší úhrnné množství je tedy 90.

3. Podle jiného příkladu dochází ke dvěma prodejům. V prvním prodeji se prodává 500 jednotek za cenu 95 měnových jednotek za kus. V druhém prodeji se prodává 400 jednotek za cenu 90 měnových jednotek za kus. V tomto případě největší počet prodaných jednotek je 500; jednotková cena největšího úhrnného množství je tedy 95.

4. Třetím příkladem by byla tato situace, kde různá množství se prodávají za různé ceny.

Prodané množství	Jednotková cena
40 jednotek	100
30 jednotek	90

15 jednotek	100
50 jednotek	95
25 jednotek	105
35 jednotek	90
5 jednotek	100

Celkové prodané množství Jednotková cena

65	90
50	95
60	100
25	105

V tomto případě největší počet jednotek prodaných za určitou cenu je 65; jednotková cena největšího úhrnného množství je 90.

5. Prodej v dovozní zemi za podmínek uvedených shora v odstavci 1 osobě, která dodá přímo nebo nepřímo zdarma nebo za sníženou cenu v souvislosti s výrobou nebo prodejem dováženého zboží pro vývoz některý z prvků uvedených v čl. 8 odst. 1 b), nelze brát v úvahu pro určení jednotkové ceny pro účely článku 5.

6. Je nutno si uvědomit, že „zisk a všeobecné výlohy“ zmíněné v článku 5 odst. 1 je třeba brát jako celek. Číselné údaje pro účely této srážky by se měly určit na základě informací poskytnutých dovozcem nebo jeho jménem, leč by jeho údaje byly v rozporu s číselnými údaji vyplývajícími z prodejů dovezeného zboží stejné kategorie nebo druhu v zemi dovozu. Jsou-li číselné údaje dovozce v rozporu s těmito číselnými údaji, může být obnos za zisk a všeobecné výlohy založen na jiných platných informacích než na informacích poskytnutých dovozcem nebo jeho jménem.

7. „Všeobecné výlohy“ zahrnují přímé a nepřímé náklady na prodejnost dotyčného zboží.

8. Místní poplatky, které je nutno platit z titulu prodeje zboží, za které nebyla provedena srážka podle ustanovení článku 5 odst. 1 a) (iv), se odečtou podle ustanovení čl. 5 odst. 1 a) (i).

9. Při určování provizí nebo obvyklých zisků a všeobecných výloh podle ustanovení 1. odst. čl. 5 musí být otázka, je-li určité zboží „stejně kategorie nebo stejného druhu“ rozhodnuta případ od případu s ohledem na dané okolnosti. Je třeba zkoumat prodeje nejužší skupiny nebo třídy dovezeného zboží stejné kategorie nebo stejného druhu v zemi dovozu, která zahrnuje zboží, jež má být ohodnoceno a pro které je možno opatřit potřebné informace. Pro účely čl. 5 „zboží stejné kategorie nebo stejného druhu“ zahrnuje zboží dovezené ze stejné země jako zboží, které má být ohodnoceno, tak i zboží dovezené z jiných zemí.

10. Pro účely čl. 5 odst. 1 b) bude „nejbližší dobou“ doba, kdy dojde k prodejem dovezeného zboží nebo stejného nebo podobného doveze-

ného zboží v dostatečném množství, aby mohla být zjištěna jednotková cena.

11. Použije-li se metoda podle čl. 5 odst. 1, budou srážky za hodnotu přidanou dalším zpracováním založeny na objektivních a kvantifikovatelných údajích týkajících se nákladů na takovou práci. Výpočty se provedou na podkladě vzorců, návodů, výrobních metod a jiných praktik přijatých v této výrobě.

12. Uznává se, že metoda hodnocení uvedená v čl. 5 odst. 2 nemůže být zpravidla použita, ztratí-li zboží v důsledku dalšího zpracování svou povahu. Přesto se mohou vyskytnout případy, kdy sice dovezené zboží ztratí svou povahu, ale hodnota přidaná zpracováním se dá zjistit bez přílišných potíží. Naproti tomu se také mohou vyskytnout případy, kdy dovezené zboží si zachová svou povahu, ale tvoří tak malý prvek ve zboží prodávaném v zemi dovozu, že použití této hodnotící metody by bylo neodůvodněné. Vzhledem k tomu je nutno každou situaci tohoto druhu posuzovat případ od případu.

Poznámka k čl. 6

1. Zpravidla se celní hodnota podle této Dohody určuje na základě informací, které jsou snadno dostupné v zemi dovozu. Za účelem určení vypočtené hodnoty může však být třeba zkoumat náklady na výrobu zboží, které má být hodnoceno, nebo jiných informací, které je nutno opatřit mimo zemi dovozu. Mimo to ve většině případů výrobce zboží nebude podléhat pravomoci úřadů země dovozu. Použití metody vypočtené hodnoty bude vůbec omezeno na případy, kdy jsou kupující a prodávající ve spojení a prodávající je ochoten dodat úřadům země dovozu údaje potřebné k zjištění nákladů a poskytnout v případě potřeby možnost pozdějšího ověření.

2. „Cena nebo hodnota“ zmíněná v odst. 1 a) čl. 6 se určí na základě údajů týkajících se výroby zboží, které budou předloženy výrobcem nebo jeho jménem. Bude založena na obchodních účtech výrobce, pokud tyto účty jsou v souladu s všeobecně přijatými účetnickými zásadami používanými v zemi, kde bylo zboží vyrobeno.

3. „Cena nebo hodnota“ zahrne cenu prvků uvedených v odst. 1 a) (ii) a (iii) čl. 8. Bude rovněž zahrnovat hodnotu každého prvku uvedeného v odst. 1 b) čl. 8, který byl dodán přímo nebo nepřímo kupujícím k použití ve spojitosti s výrobou dovezeného zboží, a to v přiměřeném poměru podle ustanovení příslušné poznámky k čl. 8. Hodnota prvků uvedených v odst. 1 b) (iv) čl. 8, které byly provedeny v zemi dovozu, bude zahrnuta jen potud, pokud tyto prvky připadají k tíži výrobce. Rozumí se, že žádná cena nebo hodnota prvků zmíněných v tomto odstavci nesmí být při určování vypočtené hodnoty počítána dvakrát.

4. „Částka pro zisk a všeobecné výlohy“ zmíněná v odst. 1 b) čl. 6 se určuje na základě informací předložených výrobcem nebo jeho jménem, leč by jeho číselné údaje byly v rozporu s čísly, které se obvykle objevují v prodejších zboží stejné kategorie nebo stejného druhu jako hodnocené zboží, které uskutečňují výrobci v zemi vývozu pro vývoz do země dovozu.

5. Je nutno poznamenat v této souvislosti, že „Částku pro zisk a všeobecné výlohy“ je třeba brát jako celek. Vyplývá z toho, že jestliže v některém případě částka zisku výrobce je nízká a všeobecné výlohy vysoké, mohou jeho zisk a všeobecné výlohy vzaty dohromady jako celek být přesto v souladu s částkami, které se obvykle vyskytují v prodejších zboží stejné kategorie nebo stejného druhu. To se může stát např. uvádě-li se výrobek do země dovozu a výrobce se spokojil s žádným nebo nízkým ziskem, aby vyrovnal vysoké všeobecné výlohy spojené se zaváděním. Může-li výrobce prokázat, že se spokojuje s nízkým ziskem při prodejších dováženého zboží z určitých komerčních důvodů, je třeba vzít v úvahu jeho skutečné ziskové částky, má-li proto platné komerční důvody a odpovídá-li jeho cenová politika obvyklé cenové politice v dotčeném výrobním odvětví. To se může stát např. byli-li výrobci donuceni snížit dočasně ceny v důsledku nepředvídaného poklesu poptávky nebo prodávající-li zboží na doplnění řady druhů zboží vyráběných v zemi dovozu a spokojují se s nízkým ziskem, aby si zachovali schopnost soutěže. Nejsou-li výrobcovy vlastní částky pro zisk a všeobecné výlohy v souladu s částkami, které se obvykle vyskytují při prodejších zboží stejné kategorie nebo stejného druhu jako hodnocené zboží uskutečňovaných výrobců v zemi vývozu pro vývoz do země dovozu, může být částka pro zisk a všeobecné výlohy založena na jiných vhodných informacích než na informacích poskytnutých výrobcem zboží nebo jeho jménem.

6. Použije-li se pro účely určení vypočtené hodnoty jiných informací než informací, které byly předloženy výrobcem nebo jeho jménem, mají úřady země dovozu informovat dovozce na jeho žádost o původu těchto informací, o použitých údajích a o výpočtech na základě těchto údajů, s výhradou ustanovení čl. 10.

7. „Všeobecné výlohy“ zmíněné v odstavci 1 b) čl. 6 zahrnují přímé i nepřímé náklady na výrobu a prodej zboží pro vývoz, které nejsou zahrnuty podle odst. 1 a) čl. 6.

8. Při rozhodování o tom, zda některé zboží je „stejně kategorie nebo stejného druhu“, je nutno postupovat případ od případu s přihlédnutím k daným okolnostem. Při určování obvyklého zisku a všeobecných výloh podle ustanovení čl. 6 je nutno zkoumat prodeje na vývoz do země dovozu u nejužší skupiny nebo řady zboží zahrnující hodnocené zboží, pro které je možno získat potřebné informace. Pro účely článku 6 musí být

„zboží stejné kategorie nebo stejného druhu“ ze stejné země jako zboží, které má být ohodnoceno.

Poznámka k čl. 7

1. Celní hodnoty určované podle ustanovení článku 7 by měly být založeny v největší možné míře na celních hodnotách určených dříve.

2. Metody hodnocení používané podle čl. 7 by měly být metody vymezené v čl. 1 až 6 včetně, avšak určitá rozumná pružnost při použití těchto metod bude v souladu s cíli a ustanoveními článku 7.

3. Některé příklady ukáží, co nutno rozumět rozumnou pružností:

a) **Stejně zboží** — požadavek, aby stejné zboží bylo vyvezeno ve stejnou nebo skoro stejnou dobu jako zboží, které je hodnoceno, může být vykládán pružně; stejné dovážené zboží vyrobené v jiné zemi než v zemi vývozu zboží, které je hodnoceno, může být podkladem pro celní hodnocení; mohou být použity celní hodnoty stejného dovezeného zboží, které již byly určeny podle ustanovení čl. 5 a 6.

b) **Podobné zboží** — požadavek, aby podobné zboží bylo vyvezeno ve stejnou nebo skoro stejnou dobu jako zboží, které je hodnoceno, může být vykládán pružně; podobné dovážené zboží vyrobené v jiné zemi než v zemi vývozu zboží, které je hodnoceno, může být podkladem pro celní hodnocení; mohou být použity celní hodnoty podobného dovezeného zboží, které již byly určeny podle ustanovení článků 5 a 6.

c) **Odvozující metoda** — požadavek, aby zboží bylo prodáno ve „stavu, v němž bylo dovezeno“, který je obsažen v odstavci 1 a) čl. 5, může být vykládán pružně; lhůta „devadesát dnů“ může být aplikována pružně.

Poznámka k čl. 8

Odstavec 1 a) (i)

Výrazem „nákupní provize“ se rozumí poplatky placené dovozcem jeho zástupci za zastupitelské služby v cizině při nákupu zboží, které má být hodnoceno.

Odstavec 1 b) (ii)

1. Při přičítání prvků uvedených v článku 8 odst. 1 b) (ii) na dovezené zboží přicházejí v úvahu dva faktory — hodnota prvku sama a způsob, jakým se tato hodnota přičítá dovezenému zboží. Přičítání těchto prvků by se mělo provádět rozumným způsobem, přiměřeným okolnostem a v souladu s všeobecně přijatými účetnickými zásadami.

2. Pokud jde o hodnotu prvku — nabude-li dovozce prvek od prodávajícího, který s ním není ve spojení, za určitou cenu, je hodnotou prvku

tato cena. Byl-li prvek zhotoven dovozcem nebo osobou, která s ním je ve spojení, bude jeho hodnotou náklad na jeho zhotovení. Byl-li prvek předtím používán dovozcem, ať již byl získán nebo zhotoven tímto dovozcem, bude nutno původní náklad na nabytí nebo zhotovení snížit přiměřeně jeho použití, aby se dospělo k hodnotě tohoto prvku.

3. Jakmile byla hodnota prvku určena, je třeba tuto hodnotu přičíst dovezenému zboží. Jsou tu různé možnosti. Např. může být hodnota přičtena první zásilce, chce-li dovozce zaplatit clo za celou hodnotu najednou. Jiný příklad — dovozce může požádat, aby hodnota byla rozdělena na počet jednotek vyrobených až do doby první zásilky. Další příklad — dovozce může žádat, aby hodnota byla přičtena na celou předvídanou výrobu, existují-li kontrakty nebo pevné závazky na tuto výrobu. Metoda přičtení bude závislá na dokumentaci, kterou předloží dovozce.

4. Pro ilustraci uvedeného — dovozce dodá výrobci formu k použití při výrobě dováženého zboží a sjedná s ním kontrakt na zakoupení 10 000 jednotek. V době dovozu první zásilky 1000 jednotek měl výrobce již vyrobeno 4000 jednotek. Dovozece může požádat celní správu, aby rozdělila hodnotu formy na 1000 jednotek, 4000 jednotek nebo 10 000 jednotek.

Odstavec 1 b) (iv)

1. Přirážky za prvky uvedené v čl. 8 odstavci 1 b) (iv) mají být založeny na objektivních a kvantifikovatelných údajích. Aby se co nejvíce usnadnil úkol jak pro dovozce, tak pro celní správu při určování hodnot, které mají být přičteny, mělo by se pokud možno použít údajů pohotově zjistitelných z obchodních písemností kupujících.

2. Pro prvky, které dodal kupující a které byly zakoupeny nebo najmuty kupujícím, bude přičítanou hodnotou kupní cena nebo nájemné. Za prvky, které jsou veřejně přístupné, se přičte pouze náklad na opatření kopií.

3. Snadnost výpočtu hodnot, které mají být přičteny, bude záviset na struktuře daného podniku, jeho praxe řízení a na jeho účetních metodách.

4. Např. je možné, že firma, která dováží různé výrobky z různých zemí, má své středisko designu mimo zemi dovozu, aby se ukázaly přesně náklady připadající na daný výrobek. V takových případech se může patřičná úprava udělat přímo podle ustanovení čl. 8.

5. V jiném případě může firma přenést náklady na středisko designu mimo zemi dovozu do všeobecných výloh, aniž by je rozdělila na jednotlivé výrobky. V takovém případě je možno provést patřičnou úpravu podle ustanovení čl. 8 na dovážené zboží tím, že se celkové náklady na

středisko designu přidělí celku výroby, která používá služeb tohoto střediska, a takto přidělené náklady se přičtou k hodnotě dovozu na jednotkovém základě.

6. Změny v uvedených okolnostech budou samozřejmě vyžadovat, aby se při určování přiměřené metody přičítání vzaly v úvahu rozličné faktory.

7. V případě, že zhotovení dotyčného prvku zahrnuje několik zemí a delší období, úprava by se měla omezit na hodnotu skutečně přidanou k tomuto prvku mimo zemi dovozu.

Odstavec 1 c)

1. Poplatky za používání patentů a licenční poplatky zmíněné v čl. 8 odst. 1 c) mohou zahrnovat mezi jiným platby týkající se patentů, obchodních známek a autorských práv. Poplatky za právo reprodukovat dovezené zboží v zemi dovozu se však při určování celní hodnoty nepřičítají k ceně, která byla za dovezené zboží zaplacená nebo má být zaplacená.

2. Platby uskutečněné kupujícím za právo distribuovat nebo dále prodat dovezené zboží, se nepřičítají k ceně skutečně placené za dovezené zboží nebo která má být zaplacená, nejsou-li podmínkou prodeje dovezeného zboží pro vývoz do země dovozu.

Odstavec 3

Neexistují-li objektivní a kvantifikovatelné údaje týkající se přirážek, které mají být provedeny podle ustanovení článku 8, nemůže být převodní hodnota určena podle ustanovení čl. 1. Tak tomu bude např. v tomto případě: poplatek za použití patentu na základě prodejní ceny litru určitého výrobku v zemi dovozu, který byl dovezen v kilogramech a změněn v roztok po dovozu. Zakládá-li se poplatek za použití patentu částečně na dovezeném zboží a částečně na jiných faktorech, které nijak nesouvisí s dováženým zbožím (je-li např. dovezené zboží smícháno s domácími přísadami a nedá se již odděleně identifikovat, nebo nedají-li se poplatky za použití patentu odlišit od zvláštních finančních ujednání mezi kupujícím a prodávajícím), bylo by nevhodné pokoušet se o přirážku za tento poplatek za použití patentu. Zakládá-li se však poplatek za použití patentu pouze na dováženém zboží a dá-li se snadno kvantifikovat, může se provést přirážka k ceně skutečně zaplacené nebo která má být zaplacená.

Poznámka k čl. 9

Pro účely čl. 9 může „doba dovozu“ zahrnout okamžik celního prohlášení.

Poznámka k čl. 11

1. Článek 11 poskytuje dovozci právo odvolat se proti rozhodnutí celní správy, kterým byla

určena celní hodnota zboží. Odvolání se může nejprve podat k vyšší instituci celní správy, ale dovozce bude mít právo odvolat se v konečné instanci k soudu.

2. „Bez pokuty“ znamená, že dovozce nebude podroben pokutě nebo hrozbě pokuty z pouhého důvodu, že uplatnil své právo odvolat se. Poplatky za normální soudní útraty a za honoráře právním zástupcům se nepovažují za pokuty.

3. Žádné ustanovení čl. 11 nezabraňuje však straně, aby vyměřené clo bylo plně zapláceno před podáním odvolání.

Poznámka k čl. 15

Odstavec 4

Pro účely tohoto článku pojem „osoby“ zahrnuje též právnické osoby.

Odstavec 4 c)

Pro účely této Dohody se má za to, že jedna osoba kontroluje druhou, je-li první z nich právně nebo fakticky v postavení, že může druhou donucovat nebo řídit.

PŘÍLOHA II

Technický výbor pro celní hodnocení

1. V souladu s článkem 18 této Dohody bude pod záštitou Rady pro celní spolupráci zřízen Technický výbor, aby po technické stránce zajišťoval jednotnost výkladu a provádění této Dohody.

2. Úkoly Technického výboru budou zahrnovat:

- a) přezkoumávat specifické technické problémy, které se vyskytnou v každodenním provádění systémů celního hodnocení stran této Dohody, a vydávat poradní dobrodzání o vhodných řešeních na základě předložených skutečností;
- b) na požádání studovat zákony, předpisy a praxi o hodnocení, pokud se dotýkají této Dohody a připravovat zprávy o výsledcích těchto studií;
- c) připravovat a vydávat roční zprávy o technické stránce provádění a stavu této Dohody;
- d) poskytovat ke každé otázce týkající se celního hodnocení dováženého zboží informace a posudky, které mohou být vyžádány kteroukoli stranou této Dohody nebo Výborem. Tyto informace a posudky mohou mít formu poradních dobrodzání, komentářů nebo vysvětlivek;
- e) na požádání usnadnit technickou pomoc stranám této Dohody v zájmu podpory mezinárodního přijetí této Dohody; a
- f) vykonávat jiné úkoly, které mu může svěřit Výbor.

Všeobecné

3. Technický výbor se vynasnaží, aby dokončil v rozumně krátké lhůtě práce na specifických otázkách, zvláště na těch, které mu byly předány stranami této Dohody nebo Výborem.

4. Ve své činnosti bude Technický výbor vhodným způsobem podporován sekretariátem Rady pro celní spolupráci.

Zastoupení

5. Každá strana této Dohody bude mít právo být zastoupena v Technickém výboru. Každá strana může jmenovat jednoho delegáta nebo více delegátů, aby ji zastupovali v Technickém výboru. Každá takto zastoupená strana v Technickém výboru je dále uváděna jako člen Technického výboru. Zástupci členů Technického výboru mohou být doprovázeni poradci. Sekretariát Všeobecné dohody se může též zúčastňovat schůzí Technického výboru jako pozorovatel.

6. Členové Rady pro celní spolupráci, kteří nejsou stranami této Dohody, se mohou zúčastňovat schůzí Technického výboru jedním delegátem a jedním nebo více alternátů. Tito zástupci se zúčastní schůzí Technického výboru jako pozorovatelé.

7. Se schválením předsedy Technického výboru může generální sekretář Rady pro celní spolupráci (dále jen „generální sekretář“) pozvat zástupce vlád, které nejsou ani stranami této Dohody ani členy Rady pro celní spolupráci, jakož i zástupce mezinárodních vládních a obchodních organizací, aby se zúčastnili schůzí Technického výboru jako pozorovatelé.

8. Jmenování delegátů, alternátů a poradců na schůzi Technického výboru budou adresována generálnímu sekretáři.

Schůze Technického výboru

9. Technický výbor se bude scházet podle potřeby, avšak nejméně dvakrát do roka. Datum každé schůze bude stanoveno Technickým výborem na jeho předcházející schůzi. Datum schůze může být změněno na žádost kteréhokoli člena Technického výboru schválenou prostou většinou členů Technického výboru nebo v naléhavých případech na žádost předsedy.

10. Schůze Technického výboru se budou konat v sídle Rady pro celní spolupráci, pokud nebude rozhodnuto jinak.

11. S výjimkou naléhavých případů vyrozumí generální sekretář všechny členy Technického výboru a účastníky uvedené v odstavcích 6 a 7 nejméně třicet dní předem o datu zahájení každého zasedání Technického výboru.

Jednací pořad

12. Generální sekretář připraví pro každé zasedání prozatímní pořad jednání a rozešle jej členům Technického výboru a účastníkům uvedeným v odstavcích 6 a 7 nejméně třicet dní před zasedáním, s výjimkou naléhavých případů. Tento jednací pořad bude obsahovat všechny body, jejichž zahrnutí bylo schváleno Technickým výborem na jeho předcházejícím zasedání, všechny body, které zahrnul předseda z vlastní iniciativy, a všechny body, o jejichž zahrnutí požádal generální sekretář, Výbor nebo kterýkoli člen Technického výboru.

13. Technický výbor určí svůj jednací pořad při zahájení každého zasedání. Jednací pořad může být v průběhu zasedání Technickým výborem kdykoliv změněn.

Činovníci a jednací řád

14. Technický výbor zvolí z delegátů svých členů předsedu a jednoho nebo více místopředsedů. Předseda a místopředsedové budou vykonávat svou funkci po dobu jednoho roku. Odstupující předseda nebo místopředsedové mohou být znovu zvoleni. Předseda nebo místopředseda, který přestává být zástupcem člena Technického výboru, ztrácí automaticky svou funkci.

15. Není-li předseda přítomen na některé schůzi nebo její části, zastane funkci předsedy místopředseda se všemi právy a povinnostmi jako předseda.

16. Předseda schůze se zúčastní jednání Technického výboru jako předseda a nikoli jako zástupce člena Technického výboru.

17. Mimo pravomoc, která mu je svěřena těmito pravidly, bude předseda zahajovat a uzavírat každou schůzi, vést diskusi, udělovat slovo a řídit jednání podle těchto pravidel. Předseda může též volat řečníka k pořádku, nejsou-li jeho poznámky na místě.

18. Při projednávání kterékoliv otázky může každá delegace učinit návrh k pořádku. V tomto případě předseda vydá ihned své rozhodnutí. Jsou-li proti tomuto rozhodnutí vzneseny námítky, předloží je předseda schůzi k hlasování. Rozhodnutí zůstane v platnosti, nebylo-li přehlasováno.

19. Generální sekretář nebo úředníci sekretariátu, které určí, budou vykonávat sekretářské funkce na schůzích Technického výboru.

Rozhodující většina a hlasování

20. Zástupci prosté většiny členů Technického výboru budou tvořit rozhodující většinu.

21. Každý člen Technického výboru bude mít jeden hlas. Rozhodnutí Technického výboru bude přijato většinou, zahrnující alespoň dvě třetiny přítomných členů. Bez ohledu na výsledek hlaso-

vání o určité otázce může Technický výbor předložit úplnou zprávu Výboru a Radě pro celní spolupráci o této věci a uvést různé názory, které byly uplatněny v příslušné diskusi.

Jazyky a dokumenty

22. Úředními jazyky Technického výboru budou angličtina, francouzština a španělština. Projevy nebo prohlášení učiněná v některém z těchto tří jazyků budou ihned přeloženy do ostatních úředních jazyků, ledaže by se všechny delegace vzdaly překladu. Projevy nebo prohlášení učiněná v jiném jazyku budou přeloženy do angličtiny, francouzštiny a španělštiny se stejnými podmínkami, avšak v tomto případě dotyčná delegace dodá překlad do angličtiny, francouzštiny a španělštiny. Úřední dokumenty Technického výboru budou vyhotoveny pouze v angličtině, francouzštině a španělštině. Memoranda a korespondence pro jednání Technického výboru musí být předložena v jednom z úředních jazyků.

23. Technický výbor vyhotoví zprávu z každého svého zasedání a, pokud to předseda pokládá za potřebné, zápisy nebo souhrnné zprávy ze svých schůzí. Předseda nebo osoba, kterou pověří, předloží zprávu o činnosti Technického výboru na každé schůzi Výboru a na každé schůzi Rady pro celní spolupráci.

PŘÍLOHA III

Panely

1. Panely zřízené Výborem podle této Dohody budou mít tyto úkoly:

- a) přezkoumat otázku, která jim byla předána Výborem;
- b) konzultovat se stranami sporu a poskytnout jim plnou možnost, aby dospěly k vzájemně uspokojivému řešení; a
- c) vyložit skutečnosti případu, pokud se týká provádění ustanovení této Dohody a vypracovat nálezy, které pomohou Výboru, aby vydal doporučení nebo rozhodnutí o otázce.

2. Aby bylo usnadněno zřízení panelů, bude předseda udržovat neformální indikativní seznam vládních úředníků znalých problematiky celního hodnocení a zkušených v oblasti obchodních vztahů a hospodářského rozvoje. Seznam může zahrnovat též osoby, které nejsou vládními úředníky. V této souvislosti bude každá strana této Dohody vyzvána, aby předsedovi Výboru sdělila na počátku každého roku jména jednoho nebo dvou vládních expertů, které by byla ochotna uvolnit pro tuto práci. Bylo-li rozhodnuto o zřízení panelu, navrhne předseda po konzultaci s dotčenými stranami do sedmi dnů po zřízení panelu jeho složení, které bude pozůstávat ze tří nebo pěti členů, a to především z vládních úředníků. Strany přímo dotčené se vyjádří do sedmi

pracovních dnů k jmenování členů panelu předsedou a nebudou odporovat jmenování s výjimkou naléhavých důvodů.

Občané zemí, jejichž vlády jsou stranami sporu, nemohou být členy panelu, který se má zabývat tímto sporem. Členové panelu se jej zúčastní za svou osobu a nikoli jako vládní zástupci ani jako zástupci jakékoliv organizace. Vlády nebo organizace jim proto nebudou dávat instrukce týkající se otázky, kterou bude panel projednávat.

3. Každý panel si určí svou pracovní metodu. Všechny strany, které mají podstatný zájem ve věci a sdělily to Výboru, budou mít možnost, aby se vyjádřily. Každý panel může konzultovat a vyžádat si informace a technické posudky z jakéhokoli pramene, který považuje za vhodný. Než si panel vyžádá informace nebo technický posudek z pramene, který podléhá pravomoci některé strany, sdělí to vládě této strany. Každá strana této Dohody vyhoví ihned a plně každé žádosti panelu o informace, které panel považuje za potřebné a vhodné. Důvěrné informace poskytnuté panelu nebudou uvolněny bez zvláštního svolení osoby nebo vlády, která takové informace poskytl. Jsou-li takové informace vyžadovány od panelu, avšak jejich uvolnění není schváleno, požádá se nikoli důvěrný stručný výtah z informa-

ce, schválený osobou nebo vládou, která informace poskytla.

4. Nedohodnou-li se strany sporu na uspokojivém řešení, předloží panel svůj nálezní písemně. Zpráva panelu by normálně měla obsahovat důvody svého nálezu. Dohodnou-li se strany na vyřízení věci, může být zpráva omezena na krátký popis sporu a sdělení, že bylo dosaženo řešení.

5. Panely použijí zprávy Technického výboru, které byly vypracovány podle článku 20 odst. 4 této Dohody, jako podkladu pro své posuzování problémů, které zahrnují otázky technické povahy.

6. Doba potřebná pro panely se bude lišit podle případu. Měly by se vynasnažit, aby dodaly své nálezy, a případná doporučení Výboru bez zbytečných průtahů, normálně ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy byl panel zřízen.

7. Aby se podpořilo dosažení vzájemně uspokojivých řešení mezi stranami sporu a aby se získaly jejich připomínky, měl by každý panel nejdříve předložit popisnou část své zprávy dotýčným stranám a pak předložit stranám sporu své závěry nebo výtah z nich v rozumné lhůtě před tím, než budou sděleny stranám této Dohody.

PROTOKOL

k Dohodě o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu

Strany Dohody o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu (dále jen „Dohoda“),

přihlízejíce k Mnohostranným obchodním jednáním a k přání vyslovenému Výborem pro obchodní jednání na jeho schůzi ve dnech 11. a 12. dubna 1979, aby bylo dohodnuto jednotné znění Dohody o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu;

uznávající, že rozvojové země se mohou setkávat se zvláštními problémy při provádění této Dohody;

berouce v úvahu, že ustanovení článku 27 Dohody týkající se změn ještě nenabylo platnosti;

tímto:

I.

1. souhlasí s vypuštěním ustanovení článku 1 odstavce 2 (b/IV) této Dohody;

2. uznávají, že pětiletý odklad provádění ustanovení Dohody rozvojovými zeměmi podle článku 21, odstavce 1 může být v praxi nedostačující pro určité rozvojové země. V takových případech může rozvojová země, která je stranou Dohody, požádat před uplynutím období uvedeného v článku 21 odstavci 1 o prodloužení tohoto období, přičemž se rozumí, že strany Dohody přezkoumají takovou žádost s porozuměním, jestliže dotyčná rozvojová země může svou žádost náležitě zdůvodnit;

3. uznávají, že rozvojové země, které dosud hodnotí zboží na základě úředně stanovených minimálních hodnot, mohou si přát učinit výhradu, která jim umožní ponechat přechodně a na omezeném základě takovéto hodnoty s výhradami a podmínkami schválenými stranami Dohody;

4. uznávají, že rozvojové země, které mají zato, že převrácení pořádku na žádost dovozce podle článku 4 Dohody může vyvolat skutečné

potíže, mohou si přát uplatnit výhradu k článku 4 s těmito podmínkami:

„Vláda... si vyhrazuje právo rozhodnout, že ustanovení článku 4 Dohody budou platit pouze, jestli celní úřady vyhoví žádosti o převrácení pořadí článků 5 a 6“.

Uplatní-li rozvojové země takovou výhradu, vysloví s ní strany souhlas podle článku 23 Dohody;

5. uznávají, že rozvojové země si mohou přát učinit výhradu pokud jde o článek 5 odstavec 2 Dohody tohoto obsahu:

„Vláda... si vyhrazuje právo rozhodnout, že článek 5, odstavec 2 Dohody bude prováděn v souladu s ustanoveními platné poznámky k němu, ať o to dovozce požádá nebo nikoli“.

Uplatní-li rozvojové země takovou výhradu, vysloví s ní strany Dohody souhlas podle článku 23 Dohody;

6. uznávají, že určité rozvojové země vyslovily obavy, že mohou vzniknout problémy při provádění článku 1 Dohody, pokud se týká dovozů výhradními zástupci, distributory a zprostředkovateli do jejich zemí. Strany této Dohody souhlasí s tím, aby — vzniknou-li takové problémy v rozvojových zemích, které uplatňují Dohodu — záležitost byla prostudována na žádost těchto zemí za účelem vhodného řešení;

7. souhlasí, že článek 17 uznává, že celním správám může při provádění Dohody vzniknout potřeba přeshetřit pravdivost nebo přesnost jakýchkoli potvrzení, dokumentů nebo prohlášení,

které jim byly předloženy pro účely celního hodnocení. Souhlasí dále, že tento článek takto potvrzuje, že se může přistoupit k šetření například za účelem ověření, zda prvky hodnoty prohlášené nebo předložené celním úřadům v souvislosti s určením celní hodnoty jsou úplné a správné. Uznávají, že strany této Dohody s výhradou svých vnitřních zákonů a předpisů mají právo očekávat plnou spolupráci dovozců při těchto šetřeních;

8. souhlasí, že cena skutečně placená, nebo která má být zaplacená, zahrnuje všechny platby, které byly skutečně provedeny nebo které mají být provedeny jako podmínka pro prodej dováženého zboží kupujícím prodávajícím nebo kupujícím třetí straně za účelem plnění závazků prodávajícího.

II.

1. Nabytím platnosti Dohody budou se ustanovení tohoto Protokolu považovat za část Dohody.

2. Tento Protokol bude uložen u generálního ředitele Smluvních stran Všeobecné dohody o clech a obchodu. Je vystaven k přijetí podpisem nebo jinak, signatáři Dohody o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu a jinými vládami, které přijmou tuto Dohodu nebo k ní přistoupí podle jejího článku 22.

Dáno v Ženevě tohoto prvního dne listopadu 1979 v jediném vyhotovení v jazycích anglickém, francouzském a španělském, přičemž každé znění je autentické.

OZNÁMENÍ

Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů Praha oznamuje všem odběratelům Sbírky zákonů, Ústředního věstníku, Zpravodaje ÚSO a ostatních věstníků ústředních orgánů, že v důsledku rekonstrukčních prací v objektu pražské provozovny v Rybné ulici č. 20 bude tato vyřizovat až do 31. 3. 1985 pouze **písemné objednávky**. Prodej za hotové bude v tomto období zajišťovat pouze prodejna SEVT v Karlově ulici č. 20, Praha 1.

SEVT,
Tržiště 9
118 16 Praha 1.

Vydavatel: Federální statistický úřad — Redakce: 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 36 86 — Administrace: Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1646/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — Roční předplatné činí 68,— Kčs a vybírá se v I. čtvrtletí — Reklamační předplatného se uznávají do 3 měsíců od data vydání reklamované částky. Pozdější požadavky budou vyřízeny na základě objednávky — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději do 10 dnů před stanoveným datem — Účet pro předplatné: SBČS Praha 1 — účet č. 10 0328-1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 346 Ba 55 — Tiskem: Tiskárské závody, n. p., závod 2, Praha 1 - Malá Strana, Karmelitská 6 — Dohlédací pošta Praha 07